

Страна 53

203.СВ.

ЗБИРКА ЗАКОНА

протумачених судском и администра-
тивном праксом

СВ.203.

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

342.76

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЗЕМЉОРАДНИКА И О СТАВЉАЊУ НА СНАГУ ПОЈЕДИНИХ ПРОПИСА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

СА СВИМА УРЕДБАМА О ЊЕГОВОМ ИЗВРШЕЊУ

ДРУГО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1
1933

SAVEZNO IZVRŠNO VEĆE
CENTAR ZA INFORMACIONU I
DOCUMENTACIONU DELATNOST

4336

Inv. br. 2608

203.СВ.

ЗБИРКА ЗАКОНА

СВ.203.

протумачених судском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЗЕМЉОРАДНИКА И О СТАВЉАЊУ НА СНАГУ ПОЈЕДИНИХ ПРОПИСА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

СА СВИМА УРЕДБАМА О ЊЕГОВОМ ИЗВРШЕЊУ

ДРУГО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1

1933

САДРЖАЈ

	Страна
1 ⁰ Закон од 19 априла, 1932 год., о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу — — — —	9
2 ⁰ Закон од 19 октобра, 1932 год., о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу — — — —	16
3 ^e Закон од 19 децембра, 1932 год., о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу — — — —	18
4 ⁰ Уредба од 8 августа, 1933 год., о изменама и допунaма Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу — — — —	23
5 ⁰ Закон о извршењу и обезбеђењу (§§ 65, 69, 113, 119, 133, 134, 148, 146, 209 и 230) — — — —	25
6 ⁰ Уредба за извршење Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу — — — —	35
7 ⁰ Објашњење ст. 2 чл. 5 Уредбе за извршење Закона о заштити земљорадника — — — — — — — —	52

8 ⁰ Уредба о постављању и избору вештака за процењивање земљишта, о њиховом напращивању и о поступку при процењивању — — — — —	53
9 ⁰ Уредба о рекултацији исплата улога код појединих новчаних завода —	84
10 ⁰ Уредба о продужењу рокова за утужење меница земљорадника — —	90
11 ⁰ Уредба о роковима исплате улога и других дуговања Прве Хрватске штедионице у Загребу — — — —	92
12 ⁰ Уредба о роковима исплате улога и других дуговања Љубљанске кредитне банке у Љубљани — — — —	98
13 ⁰ Уредба о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице торској котара Д. Д. у Равној Гори, Бокешке банке Д. Д. у Котору и Муслиманске кредитне банке Д. Д. у Фоци	104
14 ⁰ Решење Мин. савета о Југословенској привредној задрузи и штедионици с. о. ј. из Сарајева — — — —	111
15 ⁰ Решење Мин. савета о Српској сремској банци Д. Д. из Руме — —	113
16 ⁰ Решење Мин. савета о Српској кредитној банци Д. Д. из Кључа — —	114
17 ⁰ Уредба о роковима исплате улога и других дуговања Југославенске удружене банке из Загреба — — —	115
18 ⁰ Решење Мин. савета о Хрватској банци Д. Д. из Вареша — — —	121
19 ⁰ Решење Мин. савета о Копривничкој банци из Копривнице — — —	122

20 ⁰ Решење Мин. савета о Подринској продуктној банци из Шајца — —	123
21 ⁰ Решење Мин. савета о Београдској банци Меркур из Београда —	124
22 ⁰ Решење Мин. савета о Хрватској католичкој штедионици з. с. о. ј. из Мостара — — — — —	125
23 ⁰ Решење Мин. савета о Трговачкој банци д. д. из Вршца — — —	127
24 ⁰ Решење Мин. савета о Таковској банци к. д. из Горњеї Милановца	128
25 ⁰ Решење Мин. савета о Хрватској банци д. д. из Травника — — —	129
26 ⁰ Решење Мин. савета о Врањевачкој српској штедионици д. д. из Нової Бечеје — — — — —	130
27 ⁰ Решење Мин. савета о Привредној банци д. д. из Велике Кикинде —	131
28 ⁰ Решење Мин. савета о Младеновачкој трговачкој кредитној банци из Младеновца — — — — —	132
29 ⁰ Решење Мин. савета о Ужичкој грађанској штедионици из Ужица — —	133
30 ⁰ Решење Мин. савета о Српској привредној задрузи из Ирића — —	134
31 ⁰ Решење Мин. савета о Битољској банци а. д. из Битоља — — —	135
32 ⁰ Решење Мин. савета о Есконтној банци из Београда — — — —	136
33 ⁰ Решење Мин. савета о Оштој привредној банци из Београда — —	137
34 ⁰ Решење Мин. савета о Велешкој банци из Велеса — — — — —	138

35 ⁰ Решење Мин. савета о Драга- чевској задрузи а. д. из Гуче — —	139
36 ⁰ Решење Мин. савета о Аранђе- ловачкој трговачкој банци из Аранђе- ловца — — — — —	140
37 ⁰ Решење Мин. савета о Градској штедионици из Силита — — — —	141
38 ⁰ Решење Мин. савета о Градској штедионици из Осидека — — — —	142
39 ⁰ Решење Мин. савета о Ваљев- ској окружној банци а. д. из Ваљева —	143
40 ⁰ Обзнана о измени Уредбе за неке новчане заводе — — — —	144
41 ⁰ Решење Мин. савета о Чачан- ском кредитном заводу из Чачка — —	146
42 ⁰ Решење Мин. савета о Браћа Турковић банкарска радња д. д. из За- треба — — — — —	147
43 ^e Уредба о роковима исплате у- лога и дружих дуговања Конзумној дру- штва за Словенију из Љубљане — —	148
44 ⁰ Решење Мин. савета о Српској штедионици д. д. из Ердвика — —	154
45 ⁰ Решење Мин. савета о Вршач- кој пшчкој банци д. д. из Вршица — —	155
46 ⁰ Решење Мин. савета о Чачан- ској обласној банци из Чачка — —	156
47 ⁰ Решење Мин. савета о Српској кред. банци и штедионици из Беле Цркве — — — — —	157
48 ⁰ Решење Мин. савета о Српској задружној банци д. д. из Сарајева —	158

49 ⁰ Решење Мин. савета о Земљо- радничкој банци а. д. из Беле Цркве —	159
50 ⁰ Решење Мин. савета о Вршач- кој рафајзеновој задрузи с. н. ј. из Вршица — — — — —	160
51 ⁰ Решење Мин. савета о Ражањ- ској акционарској задрузи из Ражања —	162
52 ⁰ Решење Мин. савета о Темерин- ској штедионици д. д. из Темерина —	163
53 ^e Решење Мин. савета о Српском кредитном заводу д. д. из Босанске Гра- дишке — — — — —	164
54 ⁰ Решење Мин. савета о дојуну Уредбе за неке новчане заводе — —	165
55 ⁰ Решење Мин. савета о Гуду- ричкој штедионици д. д. из Гудурице —	167
56 ⁰ Решење Мин. Савета о Ново- сланкаменачкој штедиони д. д. из Нової Сланкамена — — — — —	168
57 ⁰ Решење Мин. савета о Извозној и прометној банци а. д. из Скопља —	169
58 ⁰ Решење Мин. савета о Београд- ској банци а. д. из Београда — — —	170
59 ⁰ Решење Мин. савета о Привред- ној банци а. д. из Лебана — — —	171
60 ⁰ Решење Мин. савета о Задруж- ној штедионици з. с. о. ј. из Корчуле —	172
61 ⁰ Решење Мин. савета о Окруж- ној банци а. д. из Ниша — — — —	173
62 ⁰ Решење Мин. савета о Српској штедионици д. д. из Винковаца — —	174
63 ^e Решење Мин. савета о Кредит- ној банци д. д. из Старе Пазове — —	175

64 ⁰ Уредба о роковима исплате улога и друћих дуговања Пресјанске привредне банке из Битоља — — —	176
65 ⁰ Решење Мин. савета о Хрватској пучкој штедионици р. з. с. о. ј. из Котора — — — — —	182
66 ⁰ Решење Мин. савета о Блатској пучкој блајајни р. з. с. н. ј. из Блата —	183
67 ⁰ Решење Мин. савета о Оићинској штедионици из Дрниша — — —	184
68 ⁰ Решење Мин. савета о Крајужачкој палилулској банци а. д. из Крајужевца — — — — —	185
69 ⁰ Решење Мин. савета о Штедионици у Шидским Бановцима — — —	186
70 ⁰ Решење Мин. савета о Средишној господарској задрузи из Јелсе —	187
71 ⁰ Решења Мин. савета о Сеоској блајајни из Ложишћа — — — —	188
72 ⁰ Решење Мин. савета о Сеоској блајајни из Чилића — — — — —	189
73 ⁰ Решење Мин. савета о Сеоској блајајни из Јањине — — — —	190
74 ⁰ Решење Мин. савета о Банковном и командитном друштву Петровић Вошел и другова из Крајине — —	191

ЗАКОН

од 19. априла, 1932 год.,

о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона и извршењу и обезбеђењу

§ 1. — 1) Од дана кад овај закон добије обавезну снагу одлажу се све јавне принудне продаје (овршне дражбе) покретног и непокретног имања земљорадника, које су у току, а нове се продаје таквог имања не могу дозволити. Ово важи дотле, док се не донесе Закон о конвертирању земљорадничких дугова, али најдаље до протеча (6) шест месеци од дана кад овај закон добије обавезну снагу. Обустављају се за исто време све принудне управе (секвестрације) као и одузимање покретних ствари (трансферације) проведене у циљу извршења, односно обезбеђења.

2) Наређења става 1 важе и за сва лица која су као јемци или као солидарни дужници обавезни за дуг земљорадника.

§ 2. — 1) Принудне јавне продаје (овршне дражбе), покретног или непокретног имања земљорадника извршене после дана, када је предлог Закона о заштити земљорадника

поднесен Народном претставништву (19. марта, 1932. године), ниште се, ако је купац сам тражилац извршења (оврховодитељ) или овоме у сродству или тазбини до другог степена, или његов заступник (пуномоћник).

2) Купац је дужан вратити купљене покретне ствари или непокретности земљораднику, кад му земљорадник врати куповну цену са 6% годишње камате од дана кад је купац цену положио. Ако купцу није више могућно вратити ове ствари, зато што су прешле у треће руке или из кога другог разлога, дужан је надокнадити земљораднику праву вредност коју су ове ствари имале на дан извршења јавне продаје, а земљорадник има му и у овом случају истовремено вратити куповну цену са 6% годишње камате од дана када је купац цену положио. Овај повраћај може се тражити најдаље у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овога Закона. Исто тако је купац дужан накнадити штету коју би претрпео извршеник земљорадник услед тога, што му купац може вратити ствар само са теретом или у погоршаном стању.

3) За повраћај непокретности у поновну својину земљорадника не плаћа се преносна такса.

4) За спорове о повраћају ствари или о накнади штете по предњим ставовима подлежан је извршни суд, а на подручју на којем извршење спада у надлежност општинских управних власти надлежан је онај срески, односно првостепени (окружни) суд, у чијем је подручју извршење проведено.

§ 3. — 1) Земљорадник је дужан да плати на тражбину, чија је принудна наплата по прописима § 1 одложена, камате од 6% годишње, и то од дана тужбе, осим ако је пресудом, поравнањем или каквим другим основом (извршним насловом) утврђена нижа камата.

2) Ако поверилац (веровник) својевољно одобри дужнику земљораднику одлагање плаћања тражбине, која је доспела, и то пре поднесене тужбе ради њезине наплате или пошто одустане од већ покренуте парнице без тражења икаквих парничних трошкова, може уговорити камате највише до 10% на годину, без обзира на висину уговорене камате.

3) У максимални износ годишње камате имају се урачунати и сва споредна плаћања или давања на која се дужник обавезао поред камате, као што су провизије, конвенционалне казне, трошкови и слично.

4) Уговор о камати ништаван је, уколико углављене камате прелазе овим параграфом допуштеноу максималну стопу. Камате преко стопе допуштене овим параграфом не смеју се досуђивати ни обезбеђивати ни извршењем наплаћивати, па ма биле утврђене правноснажном пресудом или каквим другим основом (извршним насловом).

§ 4. — 1) Стављају се на снагу за целу државу прописи §§ 65 став 1 и 2, 69, 119, 133, 134, 148, 165 став 5, 209 и 230. Закона о извршењу и обезбеђењу од 9. јула 1930 године, „Службене новине” број 165—LXII, а за под-

ручје Врховног суда у Сарајеву, Банског стола у Загребу и Апелационог суда у Новом Саду и прописи § 113 истог Закона. Овим се не дира у важност прописа §§ 1 и 2 овог Закона.

2) Где се у прописима наведеним у 1 ставу овога параграфа помиње суд, има се на подручју Касационог суда у Београду, и Великог суда у Подгорици подразумевати извршна власт, а у колико се ови прописи позивају на прописе закона о извршењу и обезбеђењу, који нису стављени на снагу овим Законом, имају се подразумевати односно прописи грађанских парничних поступака односно закона о извршењу који данас важе у појединим подручјима Краљевине, у колико одговарајућих прописа има у овим законима.

3) Прописи §§ 486 и 487 Закона о поступку судском у грађанским парницама за Србију примењиваће се и надаље, уколико нису у противности са прописима споменутих у 1 ставу.

4) Прописи предњих ставова примењиваће се и на извршења, која су на дан ступања на снагу овога Закона већ у току, уколико принудна јавна продаја (овршна дражба) још није правноснажно проведена.

§ 5. — Ако који новчани завод за време трајања одлагања из § 1 дође у тешкоћу плаћања услед поремећења кредитних односа и зазваних било општом привредном кризом било необичним и прекомерним дизањем улога, а према билансу у то време актива буде већа од пасиве, моћи ће Министарски савет, по тра-

жењу самога тога завода на предлог Министра трговине и индустрије донети за сваки такав случај уредбу са законском снагом, којим ће се предвидети рокови исплате улога и других потраживања, као и све друге мере, па и о реорганизацији завода, потребне за његов редован рад и за безбедност улагача и осталих веровника. У том циљу може Министар трговине индустрије такав новчани завод и његово цело пословање ставити под стални надзор свога комесара.

§ 6. — 1) Земљорадником у смислу овог Закона сматраће се свако лице, које обрађује земљу само или са члановима своје породице и чији опорезовани приход произлази претежно из пољопривреде, ако његов посед не прелази површину од 75 хектара зиратне (обрадиве) земље (оранице, воћњаци, виноградни ливаде изузев пашњака), односно код породичне задруге 150 хектара зиратне (обрадиве) земље.

2) За земљораднике у смислу прописа става 1 сматраће се и лица, која због болести или немања довољно радне снаге своје и своје породице или из других неотклонивих сметњи, морају помоћу других лица обрађивати своју земљу, даље малолетна деца земљорадника за трајања њихове малолетности као и заоставштине (маса) иза земљорадника, док не буду предате (уручене) наследницима.

3) Уверење о чињеницама из става 1 и 2 овога параграфа, издају општинске власти (општински суд, општинско поглаварство) на за-

хтев дужника-земљорадника или на захтев извршне власти, с тим, да ова уверења имају бити потврђена од средског начелства, осим ако су таква уверења издала градска начелства као првостепене управне власти (§ 19, став 2 тач. 1. Закона о унутрашњој управи).

§ 7. — Решење о одлагању по пропису § 1 доноси суд (извршна власт) по службеној дужности или на захтев дужника, ако суду није познато, да је дужник земљорадник. У овом другом случају суд (извршна власт) тражиће по службеној дужности уверење из § 6. До доношења правноснажних решења о одлагању из § 1 обуставља се извршни поступак.

§ 8. — 1) Прописи овог Закона неће се примењивати на тражбине Народне банке, Државне хипотекарне банке и Привилеговане аграрне банке.

2) Прописи овога Закона, изузев прописа из § 4, неће се примењивати ни на тражбине државе, у колико проводи извршење на основу грађанских парничних (извршних) закона, на тражбине самоуправних тела и њихових штедионица, задружних организација које су основане и раде по постојећим законима о задругама, даље на тражбине издржавања (алиментације) које неком лицу припадају против дужника на основу дужникове дужности издржавања, на тражбине које проистичу из кривичног дела као ни на тражбине које су постале после ступања на снагу овога Закона. Као такве се не сматрају тражбине из § 3 става 2.

§ 9. — 1) Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а добија, изузев прописа § 4, обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”. Прописи § 4. добијају обавезну снагу по протеку 15 дана од дана обнародовања овог Закона.

2) Овлашћује се Министар правде да изда уредбе и упутства потребна за извршење овог Закона, и то уколико ова засецају у надлежност других министара у споразуму с њима, а нарочито да пропише ближе одредбе о томе, ко се има сматрати земљорадником и да одреди појам породичне задруге у смислу § 6.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај Закон обнародује, свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

Службене Новине Бр. 91. — XL од 20.
априла 1932 год.

ЗАКОН

од 19 октобра, 1932 год.,

о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа закона о извршењу и обезбеђењу

Чл. 1. — Важност Закона од 19 априла 1932 године о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу продужује се од 20 октобра 1932 године па до 20 децембра 1932 године.

Чл. 2. — (1) § 3 Закона о заштити земљорадника, и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу допуњује се новим ставом 5 који гласи овако:
„5) Ако поверилац, и приволом дужника, наплати на име камате, провизије, трошкова или слично износ већи од онога, који је допуштен по прописима става 1 до 3, вишак ће се повериоцу на тражење дужника одбити од главнице, а осим тога ће се поверилац казнити за преступак затвором до 6 месеци и новчано до 5000 динара, у колико се дело по кривичном закону нема строже казнити.

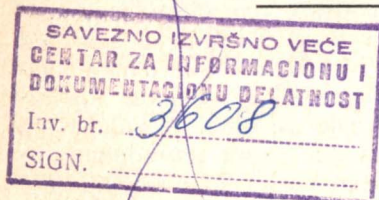
Ако је дужник потпуно измирио дуг, може тражити повратак поменутог вишка.

(2) Пропис става 1 о урачунавању вишка камате преко допуштеног износа, односно о дужности да се тај вишак врати, примењиваће се и на камату наплаћену пре ступања на снагу овога Закона, а после 20 априла 1932 године.

Чл. 3. — Овај закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добива кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај Закон обнародује, свим Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покорavaju.

Службене новине Бр. 243.—ХСIII од 20 октобра, 1932 год.

Зак. о зашт. земљорадника

ЗАКОН

од 19 децембра, 1932 год.,

о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу

Чл. 1. — 1) Важност Закона од 19 априла 1932 године о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, осим његовог § 8, а са допуном по Закону о продужењу његове важности од 19 октобра 1932 године продужује се од 21 децембра 1932 године па све док се не донесе и не добије обавезну снагу нови Закон о заштити земљорадника и о сређивању кредитних односа у земљи.

2) Од прописа § 1 Закона о заштити земљорадника од 19 априла 1932 године изумимају се: јавне дажбине и законом прописане пристојбе, дугови до 500.— динара из куповине потрошних животних намирница, одећа и обуће, учињени после 20 октобра 1931 године, у колико нису претворени у меничне тражбине, сви остали дугови учињени после 20 априла 1932 године, тражбине за издржавање које неком лицу припадају про-

тиву дужника земљорадника на основу дужникове дужности издржавања, тражбине које проистичу из кривичнога дела, тражбине на име накнаде пољске штете (потрице), тражбине на име плате (наднице) лица запослених у кућанству или господарству дужниковом, закупнине и кирије (станарине), као и тражбине занатлија за извршење занатске радње доспеле после 20 октобра 1931 године. Признанице, облигације, менице и друге писмене исправе којима се доказује постојање и висина тражбине, не доказују у исто време да је та тражбина заиста настала из куповине потрошних животних намирница, одећа и обуће.

3) Као дугови учињени после 20 априла 1932 године могу се сматрати само они који су стварно нови, а не и такви који су постали новацијом (преновом) старог дуга, као на пр. уобичајеним пролонгирањем меница или слично.

4) За доказивање чињеница поменутих у ставу 2 последња реченица и у ставу 3 могу се странке и на подручју важења српског закона о судском поступку у грађанским парницама послужити сведоцима, а суд ће обавирући се на резултат целокупне расправе и проведених доказа по слободном уверењу оцени, да ли се утврђене чињенице имају сматрати доказанима или не.

Чл. 2. — 1) До ступања на снагу овога Закона неплаћена камата, у колико не прелази висину допуштену постојећим законима, односно за време од 20 априла 1932 го-

дине висину допуштenu прописима § 3 Закона о заштити земљорадника од 19 априла 1932 године, урачунаће се у главницу дуга.

2) Земљорадник је дужан плаћати камате предвиђене у § 3 Закона о заштити земљорадника од 19 априла 1932 године, а које почињу тећи од ступања на снагу овога Закона. Веровнику припада право да и у случајевима члана 1 става 1 ради наплате ове камате тражи наставак обустављене јавне принудне продаје покретног или непокретног имања дужниковог или наставак обустављене принудне управе (секвестрације), односно дозволу нове принудне продаје или нове секвестрације, ако таква још није била дозвољена.

Чл. 3. — По меничним дуговима имају се поед плаћања камате у смислу члана 2 став 2 још издати и нове менице и то са потписима једнаке вредности. Ако дужник то не чини сносиће трошкове протеста и евентуалне жалбе.

Чл. 4. — 1) Ако веровник не би хтео да прими камате које му дужник понуди у смислу прописа члана 2 став 2 односно и нову меницу према пропису чл. 3, дужник може односну своту и меницу положити код Среског суда, а где таквих нема, код Среског начелства. Овом полагању припада правно дејство које припада полагању код суда по општем грађанском праву.

2) Ако дужник у случају кад се тражбина утужи одмах призна дуг и докаже да је својим обавезама према веровнику одговарао по прописима овога Закона, трошак парнице сносиће сам веровник.

Чл. 5. — Суд ће по службеној дужности одбити предлог веровника за дозволу извршења или обезбеђења, ако му је по судским списима (актима) познато, да веровник за своју тражбину има већ довољно обезбеђења, иначе ће то учинити на захтев дужника, односно на његов захтев обуставити већ одобрено извршење или обезбеђење. Дужник има у таквом случају да докаже, да је веровник за своју тражбину већ довољно обезбеђен. Где у место судова извршења проводе опште управне власти, дужник ће молбу за обуставу извршења или обезбеђења поднети извршној власти, која ће ову молбу са својим извештајем доставити надлежном суду на даљи поступак и доношење одлуке.

Чл. 6. — У циљу доношења потребних мера ради олакшања економских прилика у земљи, моћи ће Министарски савет на предлог надлежних министара доносити Уредбе са законском снагом, а са роком трајања најдаље до једне године. Ове Уредбе, које ступају на снагу од дана обнародовања, подносиће се Народном претсавништву одмах на сагласност.

Чл. 7. — Од прописа овога Закона изузима се Народна банка Краљевине Југославије.

Чл. 8. — Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Препоручујемо Нашем Министру правде да овај Закон обнародује, свим Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

Службене новине Бр. 295.—СХ од 20 децембра 1932 год.

УРЕДБА

од 8 августа, 1933 год.,

о изменама и допунама Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу

На основу чл. 6 Закона о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, од 19 децембра, 1932 год., а по предлогу Министра правде, Министарски савет прописао је Уредбу о изменама и допунама Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу:

Чл. 1. — Од прописа § 1 Закона о заштити земљорадника од 19 априла, 1932 године изузимају се они земљораднички дугови који потичу из куповине пољопривредних имања, ако је цена или већи део цене уговорена у одређеној количини пољопривредних производа, било да се та количина има исплатити у натури или у новцу по дневној цени домаће Продуктне берзе. За онај део цене који се има

исплатити у одређеној количини готовог новца важи и даље пропис § 1 Закона о заштити земљорадника.

Одредбе овога члана не важе за аграрне интересенте.

Чл. 2. — Пропис става 1 чл. 1 примењиваће се само у колико приходи дужника омогућавају овакву исплату без штете за издржавање дужника и дужникове породице и исплату јавних дажбина. О овоме решава суд по слободној оцени на захтев повериоца, ако поверилац налази да по приходима дужниковим треба да добије веће отплате него што му то дужник нуди и о томе поднесе доказе.

Чл. 3. — Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у Службеним новинама.

Службене новине Бр. 181 — LIII од 11 августа, 1933 год.

ЗАКОН

о извршењу и обезбеђењу

од 9. јула, 1930. год.

§ 65. — (1) Тражилац извршења мора претходно сам поднети трошкове око извршења.

(2) У колико није за извесне случајеве што друго предвиђено, мора извршеник тражиоцу извршења на његово тражење накнадити све трошкове проузроковане извршним поступком у колико су били потребни за целисходно остварење његовог захтева. О томе, који су трошкови били потребни одлучиће суд, брижљиво узимајући у обзир све околности појединога случаја.

§ 69. — За наплату новчане тражбине, која без споредних пристојбина не прелази износ од хиљаду динара, или за наплату више таквих тражбина истога веровника, које укупно не прелазе поменути износ, могу се дозволити принудна управа или принудна дражба до потпуног измирења, или ако веровник вероватним учини да извршење на покретној имовини дужниковој није довело његову тражбину

до потпуног измирења, или ако веровник вероватним учини, да дужник нема никакве покретне имовине или да има само покретну имовину из које очевидно неће моћи за своју тражбину да буде намирен.

§ 113. — (1) Да би се утврдила вредност земљишта које треба продати, суд ће позвати једног или два вештака да их преслуша о вредности земљишта, или ће наредити процењивање на лицу места уз учествовање једног или више вештака, али последње само онда, кад је према околностима појединог случаја целисходније да се вредност земљишта или његовог припатка поуздано утврди, а то не би било скопчано са несразмерним трошковима. Но суд то мора учинити, кад је у питању земљиште или припадак земљишта од веће вредности. Уједно с процењивањем земљишта описаше се и проценити и његов припадак.

(2) При утврђивању вредности мора се означити, коју вредност има земљиште, ако остану у снази служности, преужици (задржана издржавања) или други реални терети, који терете земљиште, а коју вредност оно има без свих ових терета; осим тога морају ови терети бити сами за себе процењени и у записнику бити означени и новчани износи главнице, која одговара њиховој вредности.

(3) Провођење процењивања на лицу места повериће се којем извршном органу. Но судски служитељи не смеју се за такве радње употребити.

(4) О одређеном процењивању обавестиће се извршеник и тражилац извршења уз означење места и времена процењивања.

(5) Министар правде издаће Уредбом поближе прописе о томе, која се земљишта и који припатци имају сматрати да су од веће вредности, за тим о постављању и избору вештака као и о њиховом награђивању и на послетку о начелима, по којима ће се вршити процењивање. Овом Уредбом прописаше се и то, у колико се код зграда њихова вредност, уместо проценом, може утврдити на основу прихода меродавних за одмерење пореза или на основу годишњег пореза.

(6) Ако је земљиште већ било процењено поводом којег ранијег дражбеног поступка, или у стечајном поступку, а од тада није протекло више од године дана, и није наступила важна промена у каквоћи или обиму земљишта односно његовог припатка, онда може суд као вредност земљишта узети вредност која је утврђена већ у ранијем поступку. Суд може одустати од процењивања и онда, кад су у питању земљишта мање вредности а тражилац извршења је поднео исправе, којима је вредност земљишта вероватном учињена, а суд сматра ове исправе поузданим и подесним да се на основу њих вредност утврди. У једном и у другом случају суд ће пре него донесе своју одлуку, преслушати извршеника и тражиоца извршења, а ако је један од њих ставио такав предлог, противника предлагача.

(7) Ако су у питању земљишта, која нису уписана у јавној књизи, а потребно је да се

изврши пленидбени попис (§ 109. ст. 3), онда ће се овом приликом извршити и процена.

(8) У свакоме случају суд ће утврдити вредност по слободном уверењу на основу мишљења или поднесених исправа и других изнесених података (§ 368 гр. п. п.).

§ 119. — (1) При дражбовању не могу се прихватити такве понуде, које не достижу код кућа половину, а код пољопривредних добара и земљишта две трећине утврђене вредности (најнижа прихватљива понуда). Но суд може по предлогу веровника чија је тражбина залогом обезбеђена или извршеника, кад на то пристане тражилац извршења, одредити за најнижу прихватљиву понуду и који већи износ.

(2) У дражбеним условима мора се бројевима и словима назначити најнижа прихватљива понуда.

§ 133. — (1) Пошто буду закључком утврђени вредност земљишта и дражбени услови, суд ће прогласом (§ 62) одредити дражбено рочиште тако да између дана кад буде проглас први пут објављен у новинама, одређеним за службене објаве суда, и дана дражбенога рочишта протекну један до два месеца. У случају § 62 бр. 2. тај ће се размак рачунати од дана кад је проглас прибијен на судској табли. Но од дана дозволе дражбе до дана дражбеног рочишта мора бити размак од три месеца. Ово последње не вреди за случајеве поновљене дражбе (§§ 148 и 149) и доновне дражбе (§ 162).

(2) Дражбено рочиште не сме се држати пре него дозвола за принудне дражбе и утврђење дражбених услова постану правноснажним.

§ 134. — Дражбени проглас мора садржавати:

1) тачно означење земљишта уз кратку напомену припатка, који ће се с њом продати, за тим означење утврђене вредности земљишта и припатка, а кад се продају делови земљишта њихово означење разломком; а ако су у питању земљишта која нису уписана у јавној књизи, означиће се и име садашњег поседника земљишта;

2) ако се поједине парцеле, које у земљишној књизи сачињавају једно земљишно тело, продају појединачно или по скупинама, онда и означење парцеле односно скупина, које ће се посебице продати, и његове утврђене вредности;

3) дан, сат и место дражбе;

4) означење најниже прихватљиве понуде као и износ јамчевине и у чему се она мора састојати;

5) саопштење, да се дражбени услови и исправе које се односе на земљиште, могу разгледати код извршног суда;

6) позив, да свако лице које на земљишту има какво право, због којег дражба не би била допуштена, пријави своје право суду најдаље на дражбеном рочишту и то пре него што отпочне дражбовање, јер се иначе то право у погледу дотичног земљишта на штету поштенога купца неће више моћи остваривати;

7) саопштење да ће се од лица, за која на земљишту већ постоје права или терети, или за која ће се у току дражбеног поступка основати таква права или терети нарочитом доставом обавестити о даљим догађајима дражбенога поступка само она, која станују у подручју извршног суда, или која саопште суду овлашћеника за примање достава, који станује у седишту суда, а да ће се сва друга лица у будуће обавештавати објављивањем на судској табли. Но пореска власт биће у сваком случају обавештена нарочитом доставом.

§ 148. — (1) Земљиште се не сме досудити ако на дражбеном рочишту није стављена понуда, која достиже најнижу прихватљиву понуду (§ 119).

(2) Ако је досуда правноснажно ускраћена услед тога што није стављена најнижа прихватљива понуда, суд ће, ако тражилац извршења то предложи у року од месец дана од безуспешно одржаног дражбеног рочишта, одредити поновно дражбено рочиште. Суд може у таквом случају, пре него што одреди поновно дражбено рочиште, наредити процену земљишта, ако процене није већ било, и, по потреби, одредити рочиште за измену дражбених услова, а нарочито с обзиром на успех процене.

(3) Наређења §§ 133 став 2 и 134 вреде и овде.

§ 165. — Осим случајева поменутих у §§ 38, 39, 114 и 155, обуставиће се дражбени поступак још у овим случајевима:

5) ако у случају § 148 тражилац извршења није у року од месец дана од безуспешно одржаног дражбеног рочишта предложио поновно дражбено рочиште, а, ако је то предложио, кад ни на другом дражбеном рочишту није била стављена најнижа прихватљива понуда (§ 119). За пољопривредна имања, или земљишта не може се у таквом случају предложити да се дозволи нови дражбени поступак пре него што протече пола године од другог дражбеног рочишта.

§ 209. — Поред ствари поменутих у § 20, не могу бити предмет извршења:

1) одело, постељне ствари, рубље, покућанство, засебне пећи и штедњаци у колико је све то неопходно потребно извршенику, члановима његове породице и служинчади, који с њим живе у заједничком кућанству;

2) храна и огрев који су за четири недеље потребни извршенику, члановима његове породице и служинчади, који с њиме живе у заједничком кућанству;

3) ако је извршенику земљорадња главни извор за издржавање његово и његове породице (земљорадник): један плуг, једна дрљача, једна кола, једна мотика, једна секира, један будак, једна коса, два вола или бивола или два теглећа коња или два магарца, крава или биволица са телетом, односно биволчетом до године дана, десет оваца или пет свиња или пет коза и толико хране и стеље колико је потребно за њега, његову породицу и за од извршења изузету стоку до нове хране; ово

вреди и за оне земљораднике, који немају сопствене земље за обрађивање него обрађују туђу земљу;

4) ако извршеник није земљорадник: по избору његовом једна крава музара или биволица или три овце или три козе; ако је та стока потребна за исхрану извршенику и члановима његове породице, који с њим живе у заједничком кућанству, као и храна, која је до нове хране потребна за издржавање те стоке, и стеља која је потребна за исто време;

5) помоћ у готовом новцу, у храни, оделу или другим стварима, које се дају извршенику, да му се ублажи невоља;

6) ако је извршеник јавни службеник, свештеник, учитељ, адвокат, лекар или лице које врши научни или уметнички позив, сви предмети који су таквом лицу потребни за вршење јавне службе, звања или научног или уметничког позива, као и пристојно одело, а код војничких лица или жандарма предмети који су им потребни за вршење ове службе;

7) справе, посуђа и залихе робе, које су неопходно потребне за пословање апотека; тиме се не искључује да се апотека сама са свима њеним справама, посуђем и залихама робе стави под принудну управу;

8) оруђе и други предмети, који су неопходно потребни извршенику за вршење његовог заната, малог обрта или којег привређивања у виду ручног рада, без којих он не би могао привређивати за најнужније издржавање своје и породице која с њим живи у заједничком кућанству; овамо спадају и лађе рибарице с прибором као оруђе потребно за риболов;

а код примаља (бабица) предмети потребни за лично вршење овог звања;

9) код лица чија су примања (берива) у новцу по закону са свим или делимице изузета од извршења, онај делимични износ готовог новца, нађеног код њих, који одговара приходу за време од пленидбе до првог рока наплате тих примања;

10) семе потребно за обрађивање извршеникова земљишта према његовој величини и врсти културе;

11) вештачки удови (протезе), наочари и други помоћни предмети, потребни због телесних мана, у колико су потребни за личну употребу извршеника и чланова његове породице;

12) предмети, који служе вршењу бољје службе и вршењу верских обреда признатих вера, као и реликвије, а тако исто и реквизи-ти, који су потребни у просторијама одређеним за вршење верских обреда;

13) женидбени прстен извршеников, лична писма и остали лични списи дужникови као и породичне слике, осим оквира;

14) предмети непосредно намењени за сахрану извршеникову и чланова његове породице;

15) ордени и други знаци одликовања.

§. 230. — (1) Држбовање у погледу појединих ствари или појединих скупина ствари (§ 229 ст. 3) закључиће се, ако и после другог позива на понуду већа понуда није била стављена.

(2) Ако нико не понуди почетну дражбену цену, примиће се и ниже понуде, али понуде које не достижу ни једну трећину процењене вредности, неће се примити.

(3) Суд може по предлогу тужиоца извршења, поднетом пре дражбеног рочишта, са пристанком (§ 52) свих осталих веровника, који морају бити обавештени о дражбеном рочишту (§ 225), одредити као најнижу прихватљиву понуду и такав износ, који прелази једну трећину процењене вредности.

(4) Ствари од платине, злата и сребра не смеју се продати испод вредности коvine.

(5) Наређења § 140 став 1 и 3, 141 став 2 и 4 примењиваће се и на дражбу покретних ствари.

(6) Досуђена ствар предаће се купцу само ако одмах положи куповнину у готовом новцу. Купац мора одмах преузети ствар. Он нема права да тражи јамчење због каквих недостатака продате ствари.

(7) Ако купац не положи куповнину до закључка дражбе, мора се та ствар одмах наново продавати. Првome купцу не сме се допустити, да буде понудилац код поновне дражбе. Он одговара за разлику у цени, која би настала и за трошкове поновљене дражбе, али нема права на вишак, који би се постигао поновном дражбом. У погледу наплате те разлике вреде наређење § 163 став 2 и 3.

УРЕДБА

Бр. 59320. од 6. јуна, 1932. год.,

за извршење Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу

На основу § 9. Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, а по споразуму са Министром унутрашњих послова и Министром пољопривреде прописује се следећа Уредба за извршење горњег закона:

1. Одлагање принудних јавних продаја, секвестрација и трансферација

Чл. 1. — (1) По § 1 Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу одлажу се за време означено у том параграфу све јавне принудне продаје (овршне дражбе) покретног и непокретног имања земљорадника, односно појединих ствари које припадају таквом имању, уколико на дан ступања на снагу овог закона нису већ правноснажно проведене, а нове се принудне продаје за то време не могу дозволити. Као правноснажно проведене

имају се сматрати оне извршене продаје, у погледу којих је, на дан када је Закон добио обавезну снагу, већ протекао рок за улагање правног лека против одлуке о извршеној продаји, а у том року није правни лек поднесен, или у погледу којих постојећи законски прописи уопште не дају правног лека. Даље се за исто време обустављају све принудне управе (секвестрације) поменутог имања као и одузимања (трансферације) покретних ствари земљорадника, било ово дозвољено у извршном поступку или само ради обезбеђења.

(2) Принудна јавна продаја у смислу § 1 Закона обухвата и продају из слободне руке као и преузимање предмета извршења, где то по закону замењује принудну продају (в. §§ 200 бр. 1, 268, 270, 271 и 280 Закона о извршењу — овршног реда — за Словенију и Далмацију; § 486 став 2 срп. Грађ. парн. пост.), али не обухвата и продају у смислу прописа § 86 став 2 и § 89 бр. 2 Меничног закона; обустава обухвата и забрану дозволе нових секвестрација и трансферација.

(3) Све друге извршне радње или радње обезбеђења, осим оних које су наведене у првом и другом ставу, без ограничења су допуштене. Према томе допуштено је дозволити: укњижбу принудног (овршног) права залогe у земљишним књигама у циљу извршења (оврхе) ради намирења или предбележбу заложнога права у циљу извршења ради обезбеђења, даље пленидбу покретних ствари у циљу извршења, односно на подручју Касационог суда у Београду и Великог суда у Подгорици попис и процену покретног и непокретног има-

ња у циљу извршења ради намирења и најзад сва сретства обезбеђена (осигурна сретства, привремене наредбе), уколико нису везана за одузимање (трансферацију) покретних ствари, односно за одузимање поседа (државине) и управе непокретности дужнику земљораднику. Али и последња два средства обезбеђена искључена су у смислу § 1 Закона само уколико је у питању обезбеђење тражбина, а не и где се тражи обезбеђење (обустава) у коју другу сврху, као н. пр. у спору о власништву (о својини) или ради обезбеђења заоставштине у оставинском поступку.

(4) Поменуто одлагање вреди по пропису става 2, §-а 1 Закона и за лица која нису земљорадници због обавеза, које су таква лица узела на себе као јемци (поруци) или садужници за дуг земљорадника. Обавеза за дуг земљорадника постоји само онда, када је пријемник позајмице земљорадник или кад је за ранији дуг земљорадника издана меница, без обзира на то да ли се је земљорадник потписао на тој меници као акцептант или у којем другом својству, или томе слично.

Чл. 2. — (1) По пропису § 7 Закона извршни суд (извршна власт) мора по службеној дужности да донесе одлуку о одлагању принудне јавне продаје (овршне дражбе), односно о обустави секвестрације или трансферације у смислу § 1 Закона, ако му је познато да је дужник (извршеник) земљорадник. Стога су извршни судови а на подручју Касационог суда у Београду и Великог суда у

Подгорици опште управне власти као извршне власти за извршење по Грађанском парничном поступку, дужни да одмах утврде случајеве, у којим постоје услови за донашање одлука у смислу § 1 Закона, т. ј. у погледу којих им је познато, да је дужник (извршеник) земљорадник, па да у таквим случајевима без одлагања те одлуке доносе и нареде што је потребно за њихово извршење (као н. пр. опозивање одређене јавне продаје, односно дражбеног рочишта итд.) и достављање странкама.

(2) Ако извршни суд држи да је извршеник земљорадник, али није у томе сигуран, он ће одмах по службеној дужности замолити надлежно средско начелство (градско начелство као првостепену власт у смислу § 19 став 2 бр. 1 Закона о унутрашњој управи) да му достави уверење по § 6 став 3 Закона или извештај, да се извршеник не може сматрати за земљорадника у смислу тога прописа, а докле ће извршни суд у смислу § 7 Закона обуставити даљи поступак. Ако је средско начелство само извршна власт, оно ће од општине тражити извештај, односно уверење, а у осталом поступати како је то напред наређено за извршне судове.

(3) Сходно наређењима става 2 поступаће судови и извршне власти и онда, кад сам дужник (извршеник) земљорадник тражи одлагања у смислу § 1 Закона, а не поднесе у исто време уверење по § 6 Закона; ако дужник (извршеник) земљорадник истовремено поднесе и ово уверење, извршни суд (извршна власт) поступаће по наређењима става 1.

(4) Против одлука судова (извршних власти) донесених у смислу предњих ставова могу се подносити општи правни лекови предвиђени у законима о грађанском парничном поступку, односно у законима о извршењу.

(5) У погледу лица поменутих у § 1 став 2 Закона извршни суд (извршна власт) неће по службеној дужности поступати.

Чл. 3. — Прописи § 2 Закона имају у виду оне принудне јавне продаје (овршне дражбе), које су после 19 марта 1932 год., а до дана ступања на снагу Закона већ правноснажно проведене. Ове се принудне јавне продаје ниште, ако је купац сам тражилац извршења (оврховодитељ) или је с овим до другога степена сродник по крви или по тазбини или његов заступник (пуномоћник). Такав купац дужан је по ставу 2 истог §-а вратити купљену покретну ствар или купљену непокретност, односно надокнадити штету. По захтевима из овог §-а надлежни суд поступиће само на тужбу дужника (извршеника) земљорадника. По таквим захтевима у подручју Касационог суда у Београду надлежни су средски судови, где их има, а где их нема првостепени судови, а на подручју Великог суда у Подгорици окружни судови, који одговарају првостепеним судовима. Средски судови надлежни су без обзира на вредност спорног предмета.

Чл. 4. — Прописи § 3 став 2 Закона имају у виду стварно одлагање плаћања, било оно дозвољено у којем год облику н. пр.

уобичајеним пролонгирањем меница (давањем нове менице ради искупа доспеле менице), или другим начином новације (пренова) старе обавезе.

Чл. 5. — (1) По прописима става 1 §-а 6 Закона сматраће се за земљорадника оно лице, у погледу којег постоје следећа три услова, наиме:

1) да обрађује земљу само или са члановима своје породице;

2) да његов опорезовани приход произлази претежно из пољопривреде; и

3) да његов посед не прелази површину од 75 хектара зиратне (обрадиве) земље, односно код породичне задруге 150 хектара зиратне (обрадиве) земље.

(2) Што се тиче првог услова поменутог у првом ставу овог члана, прописи става 2 §-а 6 Закона предвиђају извесне изузетке од овог услова. По овим прописима сматраће се за земљорадника и оно лице, које не обрађује земљу само или са члановима своје породице већ помоћу других лица (слугу итд), али то само с разлога, што га у томе спречавају болест (привремена или стална болест), односно дубока старост или друге неотклоњиве сметње (отсуство ради одслужења кадровског рока или слично) или што нема довољно радне снаге своје и своје породице. Као немање довољно радне снаге сматраће се не само они случајеви, у којима радна снага дотичног лица и његове породице, уколико такве има, није довољна за обрађивање његовог земљишног поседа, него и они случајеви у којим

напреднији и рационалнији начин обрађивања земље захтева употребу туђе радне снаге. Али у сваком случају мора да се обрађивање земље врши у властитој режији и да у погледу дотичног лица постоје још и остали услови поменути у првом ставу овог члана.

(3) У смислу § 6 става 2 Закона малолетна деца земљорадника сматраће се за трајања малолетности као земљорадници, без изра да ли сами обрађују земљу или не, а исто тако сматраће се и заоставштина земљорадникова као земљорадничка, док не буде судском одлуком предана (уручена) наследницима, без обзира да ли наследници сами обрађују земљу или не.

(4) Други услов да се неко лице у смислу § 6 Закона може сматрати земљорадником је тај, да његов опорезовани приход произлази претежно из пољопривреде. Под пољопривредом се има овде подразумевати не само земљорадња него и сточарство, виноградарство, воћарство, вртларство као и друге врсте пољопривреде. Али је поред тога у смислу § 6 Закона потребно и то, да је дотичном лицу пољопривреда главно занимање. Стога се не могу сматрати за земљораднике у смислу § 6 Закона лица која су по главном занимању н. пр. свештеници, чиновници или трговци, па ма им приход из земљишног поседа прелазио приходе из главног занимања и ма да свој посед обрађују у властитој режији, као ни сточари трговци, који само сезонски напасају стоку ради спекулације. Али ће се сматрати за земљораднике они који се, живећи у селу и имајући своју

земљу, поред обрађивања ове баве пословима занатлије или сеоског дућанџије или којим другим споредним пословима, а главни им је извор за издржавање њихово и њихове породице земљорадња или која друга врста пољопривреде. Исто тако ће се сматрати као земљорадници и они, који су се као старешине задруге или породице, или као поједини чланови ових, одали и другим споредним и привременим пословима, као препродаји, извозу, кућној индустрији, сушењу шљива, кувању пекмеза, печењу цигаља (опека), возиоштву (киријању) итд., да би за своју задругу или породицу, која је задржала сва обележја земљорадничког занимања и живи у главном од њега, прибавили више зараде.

(⁵) Што се тиче трећег услова, да се неко лице може сматрати за земљорадника, наиме да његов посед не прелази површину од 75 хектара зиратне (обрадиве) земље, односно код породичне задруге 150 хектара зиратне (обрадиве) земље, при утврђивању овог максимума земље долазе у смислу § 6 Закона у обзир оранице, воћњаци, виногради и ливаде, а не и пашњаци. За породичну задругу у смислу Закона о заштити земљорадника сматраће се заједница, у којој постоји заједнички живот и рад сродника крвних или по усвојењу и ако у таквој заједници има више од пет мушких чланова изнад петнаест година старости.

Чл. 6. — Општинске власти и среска начелства дужни су да по тражењима странака и извршних судова (извршних власти) за из-

давање уверења најхитније поступају. Среска начелства потврдиће само истинитост потписа и печата и својство органа општинске власти потписаних на уверењу.

II. Стављање на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу

Чл. 7. — Прописи Закона о извршењу и обезбеђењу наведени у § 4 Закона о заштити земљорадника стављени су овим параграфом на снагу не само за земљораднике, већ и за сваког против кога се води извршење по постојећим законима о грађанском поступку, односно по законима о судском извршењу.

Чл. 8. — Стављању на снагу § 65 став 1 и 2 Закона о извршењу и обезбеђењу циљ је да се трошкови извршења сведу на праву меру. У смислу ових прописа дужност је извршног суда (извршне власти), да у сваком случају, узимајући у обзир све околности тог случаја, најсавесније испитује да ли и уколико су рачунати трошкови били заиста потребни за целисходно остварење захтева. То има да вреди нарочито при просуђивању одређаности трошкова тражиоца извршења или његовог заступника за интервенцију при провођењу извршних радњи (при пленидби, односно попису, јавној продаји итд.), или кад се тражи дозвола више средстава извршења (н.пр. на покретне ствари, а у исто доба и на непокретне), а из самога предлога за дозволу извршења очевидно произлази, да је већ

једно или неколико предложених сретстава извршења довољно, да се потпуно намири тражилац извршења.

Чл. 9. — (1) Прописи § 69 Закона о извршењу и обезбеђењу предвиђају ограничење извршења на непокретној имовини, кад се ради о наплати новчаних тражбина, у износу испод 1.000.— динара само утолико, што не дозвољавају принудну управу (секвестрацију) или принудну дражбу (принудну јавну продају) непокретнина, ако није вероватним учињено, да извршење на покретној имовини дужниковој није довело до потпуног намирења веровника или да не би до тога довело. Према томе допуштено је дозволити принудно (овршно) право залогe и ради наплате таквих тражбина.

(2) Прописима § 69 Закона о извршењу и обезбеђењу не дира се у прописе § 466 Закона о поступку судском у грађанским парницама за Србију, уколико њихова ограничења даље иду.

Чл. 10. — Прописима § 209 Закона о извршењу и обезбеђењу замењени су прописи данашњих закона о грађанском парничном поступку, односно закона о извршењу, уколико се њима предвиђа изузимање извесних телесних покретних ствари од извршења.

Чл. 11. — (1) Стављањем на снагу прописа §§ 119, 133, 134, 148, 165 став 5, § 230 Закона о извршењу и обезбеђењу уводи се за целу др-

жаву установа најниже прихватљиве понуде (цене), испод које се покретне и непокретне ствари не могу путем извршења продати.

(2) За разлику од прописа Закона о извршењу (извршног реда), који данас важи на подручју Виших земаљских судова у Љубљани и Сплиту (§ 151), прописи § 148 Закона о извршењу и обезбеђењу допуштају у погледу јавне продаје (дражбе) непокретнина, по предлогу тражиоца извршења (повериоца), поновно дражбено рочиште (поновну продају), ако није на првом дражбеном рочишту (на првом термину јавне продаје) постигнута најнижа прихватљива цена. Ако тражилац извршења (оврховодитељ, поверилац) у року од месец дана безуспешног првог рочишта не тражи поновно дражбено рочиште (поновну продају), или ако ни на другом дражбеном рочишту није била стављена најнижа прихватљива понуда (став 1), дражбени поступак (поступак јавне продаје) има се по § 165 став 5 обуставити. За пољопривредна имања (земљишта) не може се у таквом случају предложити да се дозволи нови дражбени поступак пре него што протече пола године од другог дружбеног рочишта. У случају такве обуставе мораће тражилац извршења поднети нову молбу за дозволу принудне дражбе (принудне јавне продаје) а цели дражбени поступак (поступак јавне продаје) има се поновити.

(3) У погледу телесних покретних ствари извршни суд (извршна власт) ће, ако се на првом дражбеном рочишту (на првом термину јавне продаје) није постигла најнижа прихватљива цена предвиђена у § 230, даље

поступити по прописима који о томе данас важе на појединим подручјима с тим, да се и на поновном дражном рочишту (на поновној јавној продаји) покретна ствар не сме продати испод поменуте најниже прихватљиве цене.

(4) По § 4 став 3 Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, прописи §§ 485 и 487 Закона о поступку судском у грађанским парницама за Србију примењиваће се и надаље, уколико нису у противности са прописима поменутим у предњим ставовима. Према томе ови ће се прописи примењивати с изменама, да се како ствари покретне тако и непокретне не смеју продавати испод најниже прихватљиве цене назначене у § 119, односно § 230 Закона о извршењу и обезбеђењу и да ће се у погледу непокретности продајни поступак морати обуставити ако се на првој, односно на другој продаји не постигне најнижа прихватљива цена. Продајни поступак ће се у таквом случају на молбу повериоца поновити по прописима §§ 474 и след. Законика о поступку судском у грађанским парницама за Србију, и то код пољопривредних имања тек по протеклу рока наведеног у ставу 2.

(5) У колико се прописи Закона о извршењу и обезбеђењу стављени на снагу позивају на прописе истог Закона, који нису стављени на снагу, по наређењима § 4 став 2 Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу подразумеваће се односни прописи за-

кона о грађанском парничном поступку, односно закона о извршењу, који данас важе у појединим подручјима, уколико одговарајућих прописа има у овим законима. Из тога следује, да се уколико таквих прописа нема у неким од садашњих закона, неће у дотичном подручју примењивати она наређења Закона о извршењу и обезбеђењу стављена на снагу, којим су основица прописи који сада недостају. Тако се н. пр. на подручју Касационог суда у Београду неће примењивати прописи §§ 133 и 134 Закона о извршењу и обезбеђењу, уколико се односе на дражбене услове (услове за јавну продају), пошто Законик о поступку судском у грађанским парницама за Србију не предвиђа утврђење услова за јавну продају, а прописи § 134 Закона о извршењу и обезбеђењу о дражном прогласу (о огласу о јавној продаји) примењиваће се на том подручју само саобразно прописима § 477 Законика о поступку судском у грађанским парницама за Србију. Али се у огласу мора увек истаћи, да се предмет извршења не сме продати испод означене најниже прихватљиве цене.

Чл. 12. — Објављивање дражбених прогласа (огласа о јавној продаји) у погледу непокретности као и објављивање дражбе (јавне продаје) покретних ствари вршиће се по прописима Закона о грађанском парничном поступку, односно закона о извршењу који данас важе у појединим подручјима, јер односни прописи Закона о извршењу и обезбеђењу нису стављени на снагу.

Чл. 13. — (1) Прописи § 113 Закона о извршењу и обезбеђењу о утврђивању вредности земљишта која треба дражбом (јавно) продати стављени су на снагу само за подручја Врховног суда у Сарајеву, Банског Стола у Загребу и Апелационог суда у Новом Саду, Према томе у осталим подручјима важиће о томе и даље досадашњи законски прописи.

(2) Прописи § 113 разликују случајеве, у којим су у питању земљишта од мање вредности и случајеве, у којима су у питању земљишта или припадак земљишта од веће вредности. Док је у погледу последњих процењивање на лицу места обавезно, осим уколико се по ставу 6 §-а 113 има уважити раније процењање, догле може суд у погледу првих по пропису става 6 §-а 113 одустати од процењивања не само кад је земљиште већ било раније процењено, већ и онда, кад је тражилац извршења поднео исправе, којима је вредност земљишта вероватном учињена, а суд сматра ове исправе поузданим и подесним да се на основу њих вредност утврди. Ако тражилац извршења не поднесе исправе поуздане и подесне за утврђење вредности земљишта, суд може по својој оцени или позвати једног или два вештака пред сам суд да их преслуша о вредности или може, ако то сматра за целисходније наредити процењивање на лицу места уз учествовање једног или више вештака. Али последње може бити само онда, ако то не би било скопчано са несразмерним трошковима. Дужност је извршног суда, да, уколико је могуће, изабере онај начин утврђивања вредности, који захтева мање трошкова.

(3) Посебном уредбом прописале се која се земљишта и који припатци земљишта имају сматрати да су од веће вредности. Исто тако ће се посебном уредбом издати ближи прописи о постављању и избору вештака за процењивање кад и о њиховом награђивању и напослетку о начелима по којима ће се вршити процењивање. Док се ова уредба не изда, вредиће у том погледу досадашњи прописи.

Чл. 14. — Прописи Закона о извршењу и обезбеђењу стављени на снагу Законом о заштити земљорадника примењивале се по пропису § 4 став 2 истог Закона на сва извршења која су у току на дан његовог ступања на снагу, уколико принудна јавна продаја (овршна дражба) још није правноснажно provedена. Према томе ће се у свим оним случајевима, у којима продаја још није постала правноснажном тј. где је уложен правни лек против извршене продаје или још није протекло законски рок за улагање правног лека, продаја морати поновити, ако њом није постигнута цена назначена у § 119, односно § 230 Закона о извршењу и обезбеђењу; а ако је по ранијим законским прописима узета за извршење ствар, која је по пропису § 209 Закона о извршењу и обезбеђењу изузета од извршења, та ствар ће се, ако је то извршном суду (извршној власти) познато, по службеној дужности, а иначе по предлогу странке изузети од даљег извршења.

III. Изузимање неких тражбина од прописана закона

Чл. 15. — (1) Закон о заштити земљорадника у § 8 у погледу изузимања од његових прописа разликује две групе тражбина. У прву групу спадају тражбине Народне банке, Хипотекарне банке и Привилеговане аграрне банке, које су у свему изузете од прописа Закона, дакле и од примене § 4 Закона, а у другој групи тражбине Државе и остале тражбине побројане у ставу 2 §-а 8. Тражбине друге групе изузете су од прописа о одлагању, док прописи §-а 4 Закона, којима се стављају на снагу извесни прописи Закона о извршењу и обезбеђењу, и за њих вреде. Ти прописи вреде и за тражбине Државе, како је у §-у 4 изрично истакнуто, само утолико, уколико се ради њихове наплате проводи извршење по прописима Закона о грађ. парн. поступку, односно по прописима Закона о извршењу. Кад се ради њихове наплате води т.зв. административно извршење, примењиваће се посебни прописи о административном извршењу.

(2) По пропису §-а 8 став 2 одлагање из § 1 Закона неће вредети ни за тражбине које су постале после ступања на снагу Закона. Закон има овде у виду само такве тражбине које су стварно нове, а не и оне које су постале новацијом (преновом) старих тражбина. То је изрично истакнуто у последњој реченици става 2 §-а 8.

IV Завршна наређења

Чл. 16. — Ова уредба добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 131. — LX од 11. јуна, 1932. год.

ОБЈАШЊЕЊЕ

Бр. 83598 од 12 августа, 1932 год.,

по Закону о заштити земљорадника

Поводом достављених ми питања, да ли се власник земљишта, који даје земљу у наполицу, може сматрати као земљорадник по Закону о заштити земљорадника, на основу § 9 Закона о заштити земљорадника, а у сагласности са господином министром пољопривреде дајем следеће објашњење:

Лица из става 2 чл. 5 Уредбе за извршење Закона о заштити земљорадника, која дају земљу у наполицу или у закуп, не сматрају се као земљорадници по Закону о заштити земљорадника, пошто се по поменутом пропису изрично тражи, да та лица обрађују земљу у својој властитој режији.

Напротив малолетна и неодрасла лица из 3 става чл. 5 Уредбе за извршење Закона о заштити земљорадника, која дају земљу у наполицу или закуп, сматраће се као земљорадници по Закону о заштити земљорадника, ако испуњавају и остале услове које Закон и Уредба траже, пошто по поменутом пропису та лица не морају да обрађују земљу у својој сопственој режији.

Службене новине Бр. 192 — ЉХХХ од 22 августа, 1932 год.

УРЕДБА

Бр. 65880. —У.— 578. од 24. јуна, 1932. год.,

о постављању и избору вештака за процењивање земљишта, о њиховом награђивању и о поступку при процењивању

На основу §-а 9 Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу прописује се за подручја Врховног суда у Сарајеву, Банског стола у Загребу и Апелационог суда у Новом Саду, следећа Уредба о постављању и избору вештака за процењивање земљишта, о њиховом награђивању и о поступку при процењивању:

1. Постављање вештака

§ 1. — (1) Извршни судови постављаће сваки за своје подручје сталне заклете вештаке за процењивање кућа, пољопривредних добара, као и добара шумске привреде и индустријских постројења на њима, уколико се ова добра и њихови плацеви немају сматрати као земљишта и припаци земљишта од веће вредности (§ 10).

(²) За процењивање земљишта и припадака од веће вредности као и за процењивање рудника и зграда које припадају рудницима поставиће сталне заклете вештаке апелациони судови (Врховни суд, Бански стол) сваки за цело своје подручје.

(³) Број вештака, који се имају у смислу наређења става 1 и 2 поставити, треба утврдити према потреби тако да у свим деловима подручја има на расположењу довољан број вештака који ту имају своје пребивалиште, а нарочито да у погледу процењивања земљишта споменутих у првом ставу, по могућности, не буде потребе да се зову вештаци који не станују у близини земљишта које треба проценити. Тај број утврђује у случајевима става 1 извршни суд, а у случајевима става 2 апелациони суд.

§ 2. — (1) За вештаке могу се поставити само самовласна, потпуно поуздана лица која имају потребно стручно знање, а немају телесних мана, које би их могле спречавати у вршењу њихове дужности.

(²) При постављању вештака споменутих у § 1 став 1 треба пазити нарочито да они познају прилике, које утичу на вредност непокретнина у околини њиховог пребивалишта, као и цене уобичајене при продајама и закупима.

(³) У крајевима, у којима се на малим или средњим пољопривредним добрима често воде и пољопривредне индустријске радње као н. пр. млинови, пецаре, итд. треба настојати, да међу вештацима постављеним за подруч-

ја појединих извршних судова буде један или више вештака који су с обзиром на своје занимање подесни за процењивање постројења потребних за такве радње.

(⁴) За вештаке за процењивање грађевина од веће вредности треба, по могућности, поставити лица која су по прописима §-а 41 Закона о радњама овлашћена за извођење грађевина из области високих грађевина.

§ 3. — (1) У циљу утврђења списка сталних вештака извршни судови обратиће се у року од осам дана по ступању на снагу ове Уредбе пољопривредним и шумарско-привредним удружењима, ако таквих има у њиховом подручју, као и општинским (градским) начелницима, да им предложе лица подесна за вештаке. При томе ће им суд саопштити све околности које су по § 2 одлучне за постављање вештака. Предлоге општинских начелника и удружења доставиће суд надлежном среском начелнику на мишљење о подесности и поузданости предложених лица.

(²) Где нема ни организованих општина, ни удружења споменутих у првом ставу, суд ће се обратити непосредно среском начелнику за предлог и мишљење у смислу наређења првог става.

(³) Градска начелства која имају надлежност првостепене управне власти (§ 19 став 2 бр. 1 Закона о унутрашњој управи) даваће и предлог и мишљење у смислу наређења првог става.

(⁴) Ако код окружних судова (судбених столова) који су и извршни судови већ постоје

стални вештаци за поменута процењивања, постављени по ранијим прописима, они ће ове вештаке ставити у списак вештака по овој Уредби и по потреби тај списак допунити по наређењима става 1 до 3, а окружни судови (судбени столови) који нису сами извршни судови доставиће подручним средским судовима у року назначеном у § 3 став 1 списак тих вештака, који станују у њиховим подручјима. Ако средски суд нема сумње у погледу њихове подесности и поузданости, он ће их ставити у свој списак. А ако би имао такве сумње, тражиће мишљење средског начелства.

(5) Извршни суд ће на основу достављених му предлога и мишљења и пошто, по потреби, сам проведе извиђаје о појединим лицима, утврдити списак сталних вештака. При томе ће брижљиво водити рачуна о свему што говори за подесност појединих лица и против тога.

(6) Ново постављене сталне вештаке извршни суд ће заклети сходно прописима који вреде за заклетву вештака по Закону о судском поступку у грађанским парницама (Грађански парнични поступак).

§ 4. — (1) Окружни судови доставиће у року наведеном у § 3 став 1 претпостављеном апелационом суду (Врховном суду, Банском столу) списак сталних код њих заклетих вештака за процењивање добара наведених у § 1 став 2, ако такав списак код њих постоји, и то са мишљењем који су се од њих показали способни и који се предлажу да буду поновно постављени.

(2) Апелациони суд ће утврдити број вештака које треба поставити по § 1 став 2 и подручја у којима, по могућности, они требају да станују. Број вештака за процењивање рудника и зграда које припадају рудницима, као и списак досадашњих таквих вештака, за које сматра да су се показали способни и да их треба поновно поставити, доставиће затим рударским сатништвима (капетанима) а у погледу осталих вештака банским управама на мишљење.

(3) Банске управе и рударска сатништва доставиће своје предлоге апелационом суду најдаље за тридесет дана.

(4) У погледу вештака за процењивање постројења банске управе ће стављати свој предлог у споразуму са трговачким и индустријским коморама.

(5) Апелациони судови врше постављање вештака сходно наређењима §-а 3 став 5. Постављени вештаци заклињу се (§§ 3 став 6 и 8) код средског суда у чијем подручју станују.

(6) Апелациони суд дужан је списак вештака које је поставио доставити свим судовима првога степена.

§ 5. — (1) Вештаке који се покажу неспособним, који постају непоуздани, који изгубе својевласност, који буду на властиту молбу решени дужности вештака, или се због болести, старости, промене пребивалишта или из других разлога не могу више као такви употребити, надлежни суд ће брисати из списка вештака.

(2) Ако настане потреба да се постави вештак, било из разлога наведених у ставу 1 било за то што се број постављених вештака показао недовољним, поступиће се сходно наређењима §§ 3 и 4.

§ 6. — (1) Ако који суд сазна да је у погледу неког вештака, постављеног од стране апелационог суда, наступио неки разлог за брисање из списка вештака, саопштиће то одмах апелационом суду. Апелациони суд ће, када утврди да тај разлог постоји, одредити брисање вештака из списка. Ако настане потреба, да се на то место вештака брисаног из списка постави нови или да се осим тог случаја постави још који вештак, поступиће се сходно наређењима §-а 4 став 2 до 6.

(2) Судови првога степена објављене промене одмах ће провести у својим списковима.

§ 7. — (1) Недопуштено је расписивање стечаја (натечаја) ради постављања вештака или постављање вештака преко броја утврђеног по § 1 став. 3. Но овај се број, уколико се покаже за то потреба, може повисити.

(2) При постављању вештака не сме се узимати у обзир потреба неког лица, да му се тиме прибави извор прихода. Исто тако постављање се не сме учинити зависним од вршења неке јавне службе (н. пр. да дотично лице буде члан у општинској управи или одбору).

§ 8. — Вештаци, које су извршни судови поставили за процењивање кућа, пољопривредних добара и добара шумске привреде мање вредности (§ 1 став 1), поучиће се пре заклетве о дужностима њихова звања. Овакве вештаке може извршни суд по потреби, све или неке од њих, позивати на заједнички договор о поступању при процењивању и о методама процењивања.

II. Позивање вештака

§ 9. — При избору вештака, који се имају позвати ради неке процене, суд ће најпре оценити да ли је довољно позвати једног вештака или се мора позвати више њих, затим да ли ће се вештаци позвати ради процене у суд или ће се наредити процењивање на лицу места.

§ 10. — (1) Процењивање на лицу места је обавезно кад су у питању земљишта и припади од веће вредности (§ 113 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу). Сматраће се као земљишта односно као припадак земљишта од веће вредности ако се на земљишту налазе фабрике, парни млинови или која друга индустријска постројења, или ако вредност земљишта самог или заједно са зградама према судским списима (раније процене у извршном и оставинском поступку) или према суду поднетим исправама (уверења општинских власти о прометној вредности земљишта односно згра-

да, уверења о разрезаном порезу на приход од земљишта односно од зграде) вероватно прелази износ од 200.000 динара или ако вредност саме зграде на земљишту вероватно прелази износ од 100.000 динара и најпосле предмети рудничког власништва.

(²) Ако се потребни подаци за оцену вредности не налазе код суда, суд ће, да добије довољно основа за оцену вредности, или наредити тражиоцу извршења да поднесе исправе о вредности или о томе преслушати извршеника и тражиоца извршења.

§ 11. — (¹) Ради процене земљишта, на којима нема никаквих зграда, даље пољопривредних добара и добара шумске привреде, чија вредност неће вероватно прећи износ који ће утврдити апелациони суд (Врховни суд, Бански стол) за своје подручје, а који не сме бити већи од 100.000 динара, позваће се само један вештак, осим ако се из разлога што се имају проценити земљишта различитих врста обраде (културе) или из других разлога покаже као неопходно потребно да се позове више вештака да би се могло добити поуздано мишљење о вредности земљишта или зграда.

(²) Ово вреди и када се имају проценити куће за становање, које нису у вези са неким пољопривредним добром, добром шумске привреде или индустријским предузећем, ако вредност објекта вероватно не прелази 200.000 динара.

(³) Што се тиче претходне оцене вредности и овде ће се сходно примењивати наређење §-а 10 став 2.

§ 12. — Ако се мора позвати више вештака због тога што се имају проценити земљишта различите врсте обраде (културе) или због тога што се имају проценити истовремено и земљишта и зграде врсте назначене у § 2 став 4 или што се имају проценити индустријска предузећа или рудници, сваки ће од тих вештака дати мишљење о вредности за предмете, који спадају у његову струку. Но о вредности свих процењених добара заједно треба да се изјасне сви позвани вештаци. У таквим случајевима суд ће позвати ради процене и другог вештака исте струке, само онда, ако из нарочитих разлога сматра то потребним. То ће учинити нарочито онда ако се од осталих вештака с обзиром на њихову стручну спрему, не може очекивати ни приближно права оцена вредности, а вредност дотичног дела објекта ће по свој прилици бити знатна.

§ 13. — У оним случајевима у којима је суд, ради процене целог објекта, који је предмет продаје или једног дела истог, позвао само једног вештака, могу како извршеник тако и тражилац извршења предложити да буде позван и други вештак на њихов властити трошак без права на накнаду тога трошка од противне стране.

§ 14. — Суд ће, дошто одреди број вештака који се имају позвати, изабрати исте између вештака унесених у списак, имајући при томе обзир на удаљеност њиховог пребивалишта од земљишта које се има проценити.

ти, као и на њихову нарочиту способност за поједини случај, У сваком поједином случају треба пазити, да ли се с обзиром на месне прилике и личне односе може посумњати у потпуну непристрасност вештака.

§ 15. — Ако се има извршити процена мањих или средњих пољопривредних добара и добара шумске привреде позваће се као други вештак, по правилу, лице које је учествовало при проценама у разним крајевима судског подручја и тако добило могућност да стекне преглед о вредности земљишта и изван подручја њихове околине као и о приликама које имају утицаја на вредност таквих добара. Ти вештаци треба, по могућности, да стању у близини седишта суда односно у средини територија више општина, у којима они врше своју вештачку дужност.

§ 16. — Ако изузетно у поједином случају није могуће да се позове стално заклето вештак (јер н. пр. у списку апелационог суда нема вештака са стручном спремом за тај поједини случај), извршни суд ће, пошто претходно саслуша странке и пошто се по потреби обавести код стручних школа, организација или удружења, поставити вештака за тај случај и истог заклето.

§ 17. — (1) Ако позвани вештак не дође на рочиште ради процене извршни орган (судски повереник) може позвати другог којег спо-

собног вештака из списка (§ 1 став 1 и 2). То има накнадно да одобри извршни суд.

(2) Ако се у току процене неког земљишта већег обима укаже потреба, да се позове вештак који има нарочиту стручну спрему, који нема од суда именовани вештак, онда ће извршни орган правовремено предложити суду да постави таквог вештака.

III. Правила којих се треба држати при проценивању

§ 18. — (1) Ако је земљиште које се има проценити уписано у земљишној књизи, има се увек назначити вредност појединог земљишнокњижног тела. Ако се има проценити више земљишнокњижних тела, с којима се господари као целином, из процене мора се видети, каква је вредност сваког земљишнокњижног тела самог за се а каква свих заједно као господарске целине.

(2) Ако земљиште није уписано у земљишној књизи, онда ће се свако земљиште које према предлогу тражиоца извршења, за који је суд нашао да је допуштен, сачињава самостални објекат продаје, проценти за себе. Ако се са више објеката продаје господари као целином, поступиће се по пропису става 1.

(3) Рудници и њихови припаци цениће се по прописима Рударског закона.

§ 19. — Вредност ће се, по правилу, утврђивати или тако да се установи продајна вредност (прометна, трговачка, тржишна) по по-

вршинским јединицама (код зграда установљењем вредности појединих објеката) или капиталисањем годишњег чистог прихода.

§ 20. — Процена по продајној вредности вршиће се нарочито:

а) код земљишта без зграда, која се с обзиром на њихов положај имају употребити као градилишта;

б) код зграда које не подлеже порезу на приход од зграда (кућарини) и које не служе сврхама пољопривредног или шумско-привредног-индустријског предузећа;

в) код мањих и средњих пољопривредних добара шумске привреде;

г) код појединих пољопривредних земљишта и земљишта шумске привреде, која се неће продавати као саставни делови неке господарске целине;

д) код земљишта која у време процене не могу давати приходе, али ће их вероватно доцније давати (као н. пр. шуме у забаченијим крајевима који су откинута од промета, фабрике које не раде, рудници који још нису у промету, или који су већ од дуже времена изван промета).

§ 21. — Процењена капиталисањем годишњег чистог прихода првенствено ће се употребити код великих пољопривредних добара и добара са рудничким или индустријским предузећима, која раде.

§ 22. — Зграде које подлежу порезу на приход (кућарини) заједно са још неизграђеним површинама уз те зграде увек ће се проценити и капиталисањем износа кирије и утврђењем вредности земљишта и грађевне вредности зграде. Као вредност процене узете се просечна сума из обеју наведених вредности.

§ 23. — Код других земљишта, осим оних наведених у §§ 20 до 22, као и у случају када треба отступити од метода (начина процене) наведених у §§ 20 и 21, вештаци морају навести разлоге, зашто су изабрали дотични начин процене.

§ 24. — При утврђивању продајне вредности имају се узети у обзир уобичајене продајне цене земљишта исте каквоће, затим и уобичајене закупнине, кад таквих има у дотичној околини, а код шума и количина дрва на пању. Извршни орган (судски повереник) не треба да се задовољи са општим наводима вештака о томе, већ мора настојати, да они наведу конкретне случајеве за поткрепљивање својих мишљења, а по потреби, ће извршни орган (судски повереник) испитивањем поузданих лица прибавити себи основу по којој би могао оценити, да ли мишљење вештака одговара стварним приликама. Увек се при томе морају засебно проценити зграде, а засебно земљишта, а ова опет по врстама обраде (културе), ако је потребно и по каквоћи земљишта (бонитету), као и по површинским јединицама.

§ 25. — (1) При процењивању пољопривредних добара шумске привреде капиталисањем годишњег чистог прихода морају се утврдити бруто приходи, које дају поједини господарски делови, који припадају објекту процене; од тога се морају одбити издаци потребни за обрађивање (господарење), даље порези и остале јавне дажбине које терете земљиште. Реална права везана са добром додаће се приходу од добра, према износу њихове вредности. Зграде, уколико су оне потребне за господарство добра, а налазе се бар у средњем грађевном стању, неће се узети посебно у обзир; трошкови поправака за једну годину, који одговарају средњем грађевном стању имају се одбити од бруто износа; трошкови који прелазе овај износ, а потребни су за веће поправке, чија је потреба настала услед квантитативних или квалитативних недостатака зграда, одбиће се од капиталисаног чистог износа. Остале зграде које не подлеже порезу на приход од зграда (кућарини) процениће се према њиховом приходу. Код зграда и земљишта, која служе само за лично уживање, узеће се у обзир износ који би се добио евентуалним давањем у најам или закуп од чега ће се одбити трошкови издржавања и остали терети. Ако се не могу дати у најам или закуп, онда ће се утврдити продајна вредност и та ће се додати капиталисаном чистом приходу.

(2) Вредност шума утврдиће се по општим правилима за рачунање вредности шума; чисти приход ће се увек засебно капиталисти.

§ 26. — (1) По којој ће се каматној стопи капиталисати утврђени чисти приход од пољопривредних земљишта и земљишта шумске привреде или од зграда без пољопривредних, шумских или индустријских предузећа утврдиће сваки апелациони суд (Врховни суд, Бански стол) за своје подручје или за поједине делове тога подручја, и то први пут у року од месец дана по ступању на снагу ове Уредбе а доцније до краја децембра сваке године за наредну годину. То ће апелациони суд објавити у „Службеним новинама”. Каматна стопа ће се одредити засебно за капиталисање код зграда, код пољопривредних земљишта и земљишта шумске привреде при чему треба код сваке од ових трију група узети у обзир њихове просечне приходе. Пре него се одреди каматна стопа тражиће се мишљење већих хипотекарних банака, затим пољопривредних и шумских односно техничких организација и удружења која евентуално постоје у том подручју.

(2) Од утврђене каматне стопе моћи ће се отступити, само ако вештаци једногласно изјаве да за конкретни случај она очигледно не одговара и ако за то отступање наведу разлоге.

(3) За руднике извршиће се капиталисање по десетпостотној каматној стопи.

(4) Код земљишта са индустријским постројењима, у које спадају и постројења за производњу сировина (н. пр. каменоломи, циглане, постројења за вађење минералних уља и сл.), каматну стопу, која се има употребити, утврдиће вештаци од случаја до случаја.

§ 27. — (1) У погледу зграда, које подлеже порезу на приход од зграда (§ 20) вредност земљишта и грађевине као и неизграђених површина које њима припадају састоји се од продајне цене изграђене и неизграђене површине земље утврђено по § 24 (земљишна вредност зграде), као и од вредности самих грађевина (грађевна вредност зграде).

(2) У закупнину (кирију) има се урачунати и закупнина која ће се добити за историје, које су моментано неиздате. Од бруто кирије одбиће се годишњи порези и друге јавне дажбине, премије за осигурање против пожара и просечни износ годишњих трошкова за издржавање, који ће се одредити према стању грађевине.

(3) Трошкови поправака услед лошег стања грађевине, који прелазе годишње трошкове издржавања, имају се одбити од утврђене вредности.

(4) У погледу зграда које су ослобођене од пореза на приход од зграда (кућарине), при утврђивању прихода узео се у обзир и време за које је зграда још ослобођена од пореза.

§ 28. — При утврђивању вредности земљишта мора се означити, коју вредност има земљиште, ако остану у снази служности, преујизи (задржана издржавања) и други реални терети, који терете земљиште, а коју вредност оно има без свих ових терета; осим тога морају ови терети бити сами за себе процењени и у записнику бити означене главнице, које

одговарају њиховој вредности (§ 113 став 2 Закона о извршењу и обезбеђењу).

§ 29. — (1) Најамна или закупна права уписана на земљишту неће се при процењивању самог земљишта узимати у обзир али ће се ради утврђивања превременог укидања тог порабног права утврдити вредност уписаног порабног права.

(2) Уписана права откупа неће се при процењивању узимати у обзир.

(3) Ако на неком земљишту има терета, који, силом закона прелази на купца (досталца), навешће се вредност коју има земљиште уз одржавање терета. Није потребно засебно процењивање права које произлази из терета.

§ 30. — (1) Као вредност уписаног права (терета) узима се:

1) кад је време трајања терета вечито или је одређено док траје какво самоуправно тело, удружење или какав завод оснрван на неодређено време, двадесетоструки износ једногодишњег терета;

2) кад је време трајања терета неодређено, изузев случаја из тач. 5 овог става, десетоструки износ једногодишњег терета;

3) кад је време трајања одређено, збир терета за све време трајања, али никада више од двадесетоструког једногодишњег износа;

4) кад се ради о повратним користима делимично са одређеним временом трајања,

а делимично са неодређеним, целокупни износ користи или чинидби у одређеном времену повећан са десетоструким износом годишње користи или чинидбе; но ни овако утврђени целокупни износ не сме прекорачити двадесетоструки износ једногодишње користи или чинидбе;

5) кад се ради о користи или чинидби, одређеној за време живота кога лица:

а) ако је лице старо највише 15 година 18-струки износ годишње користи или чинидбе;

б) ако је лице старо више од 15 година а највише 25 година 17-струки износ годишње користи или чинидбе;

в) ако је лице старо више од 25 година а највише 35 година 16-струки износ годишње користи или чинидбе;

г) ако је лице старо више од 35 година а највише 45 година 15-струки износ годишње користи или чинидбе;

д) ако је лице старо више од 45 година а највише 55 година 12-струки износ годишње користи или чинидбе;

ђ) ако је лице старо више од 55 година а највише 65 година $8\frac{1}{2}$ -струки износ годишње користи или чинидбе;

е) ако је лице старо више од 65 година а највише 75 година 5-струки износ годишње користи или чинидбе;

ж) ако је лице старо више од 75 година а највише 80 година 3-струки износ годишње користи или чинидбе;

з) ако је лице старо више од 80 година 2-струки износ годишње користи или чинидбе;

б) ако се ради о користи или чинидби одређеној на време живота више лица и тако, да ове престају смрћу лица, које најпре умре, за утврђење вредности меродавне су године старости најстаријег лица; а ако користи или чинидбе престају смрћу лица које последње умре, онда су за утврђење вредности меродавне године старости најмлађег лица;

7) ако се ради о користима или чинидбама различним у појединим годинама, узме се као годишњи износ просек односних одређених користи или чинидби;

8) ако се ради о службености и плодоуживању или употреби, а годишња вредност ове није утврђена одређеним износом, узме се као годишња вредност служности 20-ти део вредности ствари оптерећене служношћу;

9) ако се ради о приходу новчаног капитала, а није одређена интересна стопа, узме се као годишња корист 6% интереса.

(²) Процена вредности права овлашћеника врши се на основу интереса које овлашћеник има да терет остане на земљишту, па се тај интерес капитализира по пропису става 1.

§ 31. — (1) Пре него што се опише припадак земљишта односно рудника (§ 113 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу) имају се утврдити залихе потребне за наставак редовног gospodarства, као и за наставак gospodarства потребна стока, алат и оруђе, па се у записник има завести колико од тог недостаје за редовно обрађивање земљишта. Код великих пољопривредних добара шумске привреде није потребно засебно пописивање и процена на-

ђеног припатка, ако се цена припатка, који је у рђавом стању и стога се има набавити, одбија од вредности прихода.

(²) Ако се у исто време процењује више земљишта има се навести припадак који припада сваком земљишту које се има напосе проценити (§ 18).

(³) Одредба става 1 и 2 важи само уколико је то основано на грађанском праву односно на рударском закону који важи у дотичном правном подручју где се процена врши.

§ 32. — Посебном Уредбом прописале се уколико се код зграда њихова вредност, уместо проценом може утврдити на основу прихода меродавних за одмеравање пореза или на основу годишњег пореза (§ 113 став 5 задња реченица Закона о извршењу и обезбеђењу).

IV Поступак при процењивању

§ 33. — (¹) Процењивање у суду проводи судија. Процењивање на лицу места проводиће чиновник судске писарнице (архивски чиновник).

(²) Да ли ће се процењивање у поједином случају због важности и тешкоће поверити јавном бележнику (§ 223 број 2 Закона о јавним бележницима, § 26 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу) одлучиће суд према приликама појединог случаја.

(³) Изузетно може се процењивање на лицу места поверити судији (судијском помоћни-

ку итд.) ако се процењивање због важности и замршености односног случаја не би могло поверити чиновнику судске писарнице, а суду не стоји на расположењу јавни бележник или се према приликама дотичног случаја не би могло сматрати целисходним да се процењивање повери јавном бележнику.

§ 34. — (¹) Кад се процењивање има извршити на лицу места, извршни орган (судски повереник) обавестиће о времену и месту процене дужника (извршеника) и тражиоца извршења (оврховодитеља) и доставиће им имена постављених вештака.

(²) Као учесници при процењивању могу присутвовати и лица, у чију су корист на земљишту уписане служности, преужитци, заложна права и други реални терети.

(³) Учесници могу преко извршног органа (судског повереника) или његовом дозволом непосредно чинити вештацима напомене које сматрају да могу бити од важности за утврђивање вредности предмета, који се има проценити. Напомене које извршни орган (судски повереник) буде сматрао неприкладним одбиће. Извршни суд може наредити да код процењивања суделује и вештак за премер земље (геометар), ако то у поједином случају сматра потребним ради установљења предмета процене. Но ово може наредити исто пошто претходно о томе преслуша учеснике.

§ 35. — Извршни орган (судски повереник) којему је поверено процењивање мора да се из мапе обавести о положају парцела

које се имају проценити, а из земљишне књиге и катастра о врсти обраде (културе); затим да утврди евентуална неслагања катастра са земљишном књигом, ако сматра, да је то потребно за идентифицирање парцела на лицу места и да прецрта скицу плана чувајући при томе мапу.

§ 36. — Ако се због обима земљишта које се има обићи процена не може извршити за један дан, онда ће се она наставити други дан. Само у случају када је немогуће одмах провести процену, јер се ради о процени великих пољопривредних добара или добара шумске привреде или земљишта са индустријским или радничким постројењима па је услед тога потребно опсежно израчунавање, извршни орган (судски повереник) ће после обављеног разгледања на лицу места или вештацима одредити рок да написмено саставе операт о процени, те им у ту сврху одредити рок за предају, или ће за процену одредити нарочито рочиште у самом суду.

§ 37. — Процењивање на лицу места почешће тиме, што ће се земљиште које се има проценити разгледати. Ако је у случајевима у којима се земљиште мора разгледати то немогуће због временских прилика (непогода), одложиће се процењивање док та запрека траје.

§ 38. — Ако се код разгледања земљишта које је уписано у земљишној књизи покаже неслагање између земљишнокњижног стања и

фактичног стања (стања поседовања) или се покаже да у погледу земљишта неуписаног у земљишној књизи постоји спор о поседу, онда ће се предмет спора утврдити саслушањем присутних учесника и трећих лица којима су познате прилике и покушаће се спор уклонити, а ако се спор не може уклонити, онда ће се тај предмет засебно проценити.

§ 39. — Вештацима се морају саопштити из акта познате чињенице (мере катастарске површине, каквоће земљишта — бонитет), катастарски чисти приход и годишњи порески дуг сваке поједине парцеле; уколико је познато да је земљиште било процењено од стране суда поводом којег ранијег дражбеног поступка или у циљу оптерећења хипотеком, саопштиће им се и ова процена. Ако су на неком земљишту уписане јавне дажбине, које нису прирези државних пореза (на пр. доприноси за водне задруге и сл.), морају се ове установити и вештацима саопштити.

§ 40. — (1) Записник о процени мора садржати назнаку појединих парцела, меру површине и опис земљишта која се процењују према моментима, који имају утицаја на вредност.

(2) Такви моменти јесу:

1) код зграда: површина под зградом, врста зграде, висина по спратовима, број прозора, материјал од којег је зграда грађена и којим је покривена, подела на просторије за становање, за пословање (пословне простор-

рије), стаје, подруми и величина истих; да ли има просторија грађених на свод; стање грађевине; моменти који имају утицаја на опасност од пожара; најзад месни положај (у већим местима нарочито с погледом на прометни центар, комуникациона сретства и слично);

2) код пољопривредних добара и добара шумске привреде: положај зграда из којих се води господарство добра (да ли се те зграде налазе изван насеља или у насељу, саобраћајне прилике за продају производа), положај земљишта према зградама и да ли тај положај олакшава или отежава господарење, структуру тла, врста обраде (културе), а ако ова не одговара принципима доброг господарења, за коју другу би врсту обраде земљиште очевидно било подесније, степен (квалитет) господарења, постројења за евентуалну мелиорацију земљишта; код шума нарочито положај шуме и количина дрвета на пању, стање пошумљавања, прилике преноса продуката и њихово искоришћавање, служности којима је оптерећен шумски посед, коначно да ли постоје наређења власти које ограничавају шумско пословање и ако се чешће дешавају елементарне непогоде, степен њихове штетности.

(3) Ако се ради о земљиштима на којима има индустријских постројења или рудничких предузећа, треба на сличан начин утврдити постројења која постоје, те опште и посебне прилике одлучне за рад предузећа (нарочито водена снага). Код рудника имају се узети у обзир и геолошке прилике, трговачки положај, инвестиције и количина руде, која се експлоатише.

(4) Извршни орган (судски повереник) има да према величини и вредности објекта који се процењује, одлучи у којем опсегу треба у поједином случају испитати напред наведене околности. Треба стога пазити на то, да рад око процене не буде таквог обима, да трошкови за извршење процене, не би били у сразмери са вредношћу предмета процене.

§ 41. — (1) У мишљењу вештака мора бити наведено, на што је могуће разумљивији начин, које су методе употребљене за утврђивање и израчунавање вредности и основи који су били одлучни за утврђену вредност. Извршни орган ће, по потреби, дати вештацима потребна упутства о томе.

(2) Ако извршни орган посумња у тачност мишљења вештака, и та се сумња не буде могла уклонити питањима на вештаке, он ће своју изјаву додати у записник.

§ 42. — (1) На основу приложеног операта о процени суд ће у смислу §-а 113 став 8 Зак. о извр. и обез. утврдити по слободном уверењу вредност, која се има узети за основицу дражбеног поступка. При томе мора нарочито одлучити да ли одобрава отступање од установљене каматне стопе (§ 26 став 2) које је учињено код капитализирања чистог прихода.

(2) Пре него донесе одлуку суд ће у најкраћем и најједноставнијем облику прибавити потребна обавештења:

а) ако су била позвана два или више вештака и између њих није се могла постићи сагласност о вредности;

б) ако извршни орган посумња у тачност мишљења о процени;

в) ако суд сматра да је недовољан опис, да је мишљење недовољно образложено, или да иначе има сумње против вредности утврђене проценом.

(³) Ако је мишљење дао само један вештак, може бити преслушан и други који вештак, а ако су мишљења дала два вештака, онда који трећи вештак. Дотичном вештаку може суд наредити, да претходно обиђе земљиште без интервенције суда.

§ 43. — Наређења §§ 34, 35 прва реченица, 40. ст. 1, 41 и 42 сходно ће се примењивати и онда, кад се процењивање врши у самом суду.

§ 44. — Суд ће о утврђеној вредности обавестити тражиоце извршења, и то у случају ако се има одредити рочиште за утврђење дражбених услова, у позиву на ово рочиште, а ако није већ уз предлог за дозволу дражбе био поднет нацрт дражбених услова, у налогу којим му се налаже да поднесе нацрт дражбених услова. Да ово буде могуће, суд ће извиђања по § 41 провести са што је могуће већом брзином. Извршни суд ће у исто доба, по службеној дужности или по предлогу, наредити све потребне допуне или исправке

записника о описивању и процењивању земљишта.

§ 45. — На основу приговора евентуално поднетих против проценом утврђене вредности, односно на основу предлога стављених у нацрт дражбених услова (услови јавне продаје) донеће суд закључак о износу вредности процене и исти доставити учесницима уз истовремену доставу дражбеног прогласа.

V О награђивању (пристојбама) вештака

§ 46. — Ближа наређења о награђивању (пристојбама) вештака издаће се посебном Уредбом. Док се поменута Уредба не изда примењиваће се наређења §§ 47 до 58.

§ 47. — (1) Вештаци који врше процењивање земљишта имају право на: 1) путне трошкове; 2) трошкове потребног издржавања; 3) оштету за изгубљену зараду (дангубу) и 4) награду за труд.

(2) Вештаци треба да траже накнаду поменутих пристојба усмено или писмено код суда за време од 24 сата по саслушању или после подношења мишљења јер иначе губе право на те пристојбе.

1) Путни трошкови

§ 48. — (1) Вештаци имају право на накнаду потребних трошкова проузрокованих путовањем у место где се врши процењивање и повратком из тог места.

(2) Ако се процењивање врши у месту становања или пребивалишта вештака, признаће им се, без обзира на удаљеност њиховог становања од судске зграде или места на коме се иначе врши процењивање, само трошкови за превоз јавним превозним сретствима општег саобраћаја (трамваја, аутобуса, омнибуса и слично). Трошкови за превоз фијакером (аутом) признаће се вештацима само ако ту употребу оправдавају прилике појединога случаја (болест вештака, временске непогоде, тежина пута и сл.) што цени суд по својој слободној оцени.

(3) Под трошковима за превоз фијакером (фијакерина) подразумева се трошак за употребу превозног средства, које је у дотичном месту уобичајено и по уобичајеним или унапред утврђеним ценама (тарифи).

§ 49. — (1) Ако се вештаци саслушавају на којем другом месту, а не месту становања или пребивалишта, признаће им се трошкови за превоз јавним превозним средствима (§ 48 став 2) или другим државним или самоуправним превозним средствима без обзира на удаљеност од њиховог стана или места пребивалишта, до места на коме се врши саслушање.

(2) Трошкови за превоз поменутиим превозним средствима урачунаће се такође увек по унапред утврђеној тарифи за превоз тим превозним средствима.

§ 50. — Ако вештаци нису могли употребити ни једно од превозних средстава поменутих у § 47 признаће им се трошкови за

превоз фијакером (§ 48 став 3) само онда, ако је место у коме се врши процењивање удаљено од места становања или пребивалишта више од 6 километара или ако они, без обзира на удаљеност, не могу да превале тај пут без употребе каквог превозног средства (на пр. због болести, временских непогода и слично).

§ 51. — (1) Вештаци су дужни употребити најкраћи пут односно најкраћу и најјефтинију везу. Изузетак од овог дозвољен је само за случај када би саобраћај на таквом путу био прекинут. Овакав изузетак цени у сваком конкретном случају суд.

(2) По правилу, признаће се вештацима трошкови за превоз најнижом превозном класом. Трошкови веће превозне класе признаће им се само, ако употребу те више класе оправдава друштвени положај вештака.

§ 52. — Ако се могу употребити разна превозна средства, признаће се вештацима трошак за оно превозно средство, које се с обзиром на постојеће прилике, може употребити са мањим трошком.

2) Трошкови потребног издржавања

§ 53. — (1) У име трошкова потребног издржавања признаће се вештацима само вишак преко трошка потребног за њихово редов-

но издржавање у месту становања или пребивалишта.

(²) Ако се процењивање врши у самом месту становања или пребивалишта вештака, онда они немају права ни на какву накнаду за трошкове издржавања.

3) Отштета за изгубљено време

§ 54. — Вештаци имају право на отштету за изгубљену зараду (дангубу) само ако су због тога осетно оштећени у својој дневној заради.

§ 55. — Суд слободно цени доказе које вештаци поднесу о изгубљеној заради (дангуби).

4) Награда за труд

§ 56. — (¹) Награду за труд одмериће суд узимајући при томе у обзир, прилике привређивања вештака и њихов посао, као и то како се изван суда (изван судског поступка) награђују такве радње вештака.

(²) Ако се труд вештака састоји само у радњама последње врсте, које су обично скопчане са њиховим свакодневним привређивањем или звањем, онда се неће за овај труд признавати, осим оштете за дангубу, никаква даља награда.

§ 57. — Ако кривицом вештака њихово писмено мњење не буде довољно, па суд одреди, да они даду ново мњење, не при-

пада им за то ни отштета за изгубљену зараду, ни награда за труд.

§ 58. — Кад се више вештака позову, да даду једно заједничко мњење, припадају свакоме напред назначене пристојбе.

VI. Прелазна и завршна наређења

§ 59. — Ова Уредба ступа у живот када буде обнародована у „Службеним новинама”, а обавезну снагу добија након протеча петнаест дана од њеног обнародовања.

Службене новине Бр. 153. — LXX од 7. јула, 1932 год.

УРЕДБА

од 26 децембра, 1932 год.,

о регулисању исплата улога код појединих новчаних завода

На основу члана 6 Закона о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, Министарски савет прописује следећу Уредбу о регулисању исплата улога код појединих новчаних завода:

Чл. 1. — Новчани заводи, који су активни али нису у могућности да исплаћују у потпуности у уговореним роковима улоге на штедњу и на текући рачун, као и доспеле камате на исте, могу вршити делимично исплате тих улога односно доспелих камата, а према условима прописаним у следећим члановима.

Чл. 2. — Сваки новчани завод може отпочети делимично исплаћивање улога, кад о томе извести актом Министарство трговине и индустрије.

Уз тај акт завод ће приложити свој биланс према стању у то време, са потребним подацима и објашњењима. Како акт тако и биланс потписаће управни и надзорни одбор завода. За намерно дате нетачне податке чланови управног и надзорног одбора одговарају као за превару.

У исто време завод ће саопштити Министарству трговине и индустрије и скалу, у којој се утврђују износи, које дотични завод мора и у будуће исплаћивати по улозима на штедњу и на текући рачун као и по доспелим каматама.

Износи предвиђени у скали претстављају минималне износе које завод мора исплаћивати. Ако би платежна способност завода дозвољавала и веће исплате, завод их може вршити.

Право исплате по тој скали завод стиче у оном моменту кад је известио Министарство трговине и индустрије о својој намери да се користи овом Уредбом.

Пре него што завод отпочне исплаћивати улоге по овој Уредби дужан је истаћи у свим својим просторијама у којима се врше исплате, објаву која садржи скалу и све остале ближе услове исплате улога.

Чл. 3. — По пријему акта, поменутог у члану 2, Министар трговине и индустрије наредиће одмах преглед дотичног завода. По потреби он ће одредити и комесара да контролише рад завода. Код земљорадничких задруга комесара одредиће Министар трговине и индустрије у споразуму са Министром пољопривреде. Надлежност комесара одредиће Министар трговине и индустрије.

Чл. 4. — По извршеном прегледу Комитет министара, у који улазе Министар трговине и индустрије и још четири министра које ће одредити Министарски савет, доноси дефинитивну одлуку да ли се новчани завод може користити овом Уредбом или не.

На основу ове одлуке Министар трговине и индустрије издаје решење о томе. Ово је решење извршно, и против њега нема места тужби на Државни савет.

Чл. 5. — Поред исплата предвиђених у утврђеној скали (чл 2) завод је дужан вршити следеће исплате у уговореним роковима:

- 1) Износе неопходно потребне за издржавање улагача и његове породице;
- 2) Износе потребне за исплату погребних трошкова;
- 3) Износе потребне за исплату јавних дажбина.

Чл. 6. — Одредбе ове уредбе о делимичном одлагању плаћања не важе за: улоге Средишњег уреда за осигурање радника у Загребу и окружних уреда за осигурање радника.

Чл. 7. — Нови улози, положени код завода, пошто се он већ отпочео служити одредбама ове уредбе, имају се исплаћивати у уговореним роковима и на њих се неће моћи примењивати ова уредба.

Износи, које је завод дужан исплатити по овој уредби, а које улагач не подигне, имају се сматрати као нови улози.

Чл. 8. — Ако би Министар трговине и индустрије нашао да предложена скала није правична и вређа интересе улагача, наредиће да се та скала исправи. Исто тако ће Министар наредити исправку скале, ако се извршеним прегледом (чл. 4) утврди да не одговара платежној способности тог завода.

Чл. 9. — Новчаном заводу, који се користи овом Уредбом, не могу се за то време отказивати улози; откази учињени му пре тога времена не вреде.

Чл. 10. — Дужник завода може се користити пребијањем својих дугова са својим потраживањем по улозима на штедњу или на текући рачун само у колико су та дуговања и потраживања постала пре него што се завод почео користити овом Уредбом. Улагачи по књижицама, које гласе на доносиоца, да би се користили правом пребијања морају доказати да су били сопственици књижица пре рока кад се завод почео користити овом Уредбом.

Чл. 11. — За потраживања по улозима на штедњу и на текући рачун, као и по доспелим каматама на исте, може се тражити принудна наплата само за оне износе које је завод дужан да исплаћује по овој Уредби.

Чл. 12. — Право коришћења овом Уредбом престаје кад се заводу отвори стечај, кад

тражи принудно поравнање ван стечаја и кад се утврди да је завод пасиван.

Исто тако ће Министар трговине и индустрије одузети једном заводу ово право, ако Комитет Министара предвиђен у чл. 5 ове Уредбе нађе да то захтевају интереси поверилаца.

Чл. 13. — Новчани завод, коме је дата уредба по § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу може, кад му се ликвидитет поправи, затражити да се и на њега примене прописи ове Уредбе. У том циљу завод ће се обратити на Министарство трговине и индустрије с молбом уз коју ће приложити скалу по којој ће вршити исплате улога и доспелих камата (чл. 2).

По овој молби ће Министар трговине и индустрије донети решење према одредби чл. 4. Ако се таквим решењем одбрава заводу примена ове Уредбе, самим тим престаје важити раније дата му уредба по § 5 поменутог закона.

Чл. 14. — Под новчаним заводима у смислу прописа ове Уредбе подразумевају се новчане установе, које су основане као акционарска друштва, задруге и њихови савези, као и штедионице самоуправних тела.

Чл. 15. — Ова Уредба добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама” и важиће за време од годину дана по њеном ступању у живот.

Службене новине Бр. 302 — СХИИ од 28 децембра, 1932 год.

УРЕДБА

од 17 маја, 1933 год.,

о продужењу рокова за утужење меница земљорадника

На основи члана 6 Закона о продужењу важности Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу од 19 децембра 1932 године, а по предлогу министра правде, Министарски савет прописује Уредбу о продужењу рокова за утужење меница земљорадника:

§ 1. — У погледу меница земљорадника (чл. 1 ст. 4 Уредбе за извршење Закона о заштити земљорадника и стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу од 6 јуна 1932 године, „Службене новине” број 131-LX), које су доспеле пре 20 априла 1932 године, или су доспеле до тога дана па пролонгиране давањем нове менице или каквим другим начином новације старе обавезе, сматраће се, да је застарелост прекинута (§ 79 Меничног закона), и онда, када ималац менице пријави менично потраживање код суда, који би био надлежан за тужбу с обзиром на место плаћања те менице, и ако

тужбу поднесе у року од годину дана по ступању на снагу ове Уредбе.

Суд ће пријављена потраживања завести у један списак у којем ће у погледу сваког потраживања навести лице које је то потраживање пријавило, имена лица обавезна по меници као и износ на који гласи меница.

§ 2. — Ова Уредба добија обавезну снагу када се обнародује у „Службеним новинама.”

Министарски савет на седници својој од 17 маја 1933 године, усвојио је у свему предњи текст Уредбе и решио је да се по њему у свему поступа.

II. број 18742/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 18 маја 1933 године, у Београду.

Обнародована први пут у Бр. 112 Службених новина од 19 маја, 1933 год., — а за тим у Бр. 113 — XXXII од 20 маја, 1933 год.

УРЕДБА

II Бр. 11917 — К. — од 21. априла, 1932. год.,

о роковима исплате улога и других дуговања Прве хрватске штедионице

На основу § 5. Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, а на тражење Прве Хрватске Штедионице из Загреба, која је услед поремећених кредитних односа изазваних општом кредитном кризом и прекомерним дизањем улога дошла у тешкоће свог редовитог пословања и по предлогу заступника Министра трговине и индустрије, Министра пољопривреде, — Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога и других дуговања Прве Хрватске Штедионице у Загребу:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе имаде Прва хрватска штедионица у Загребу засебице водити, управљати и обрачунавати своја потраживања и дуговања, која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања) а засебице опет потраживања и дуговања, која ће настати након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљнега пласирати једино у лако ликвидне вредности, на пример есконтовање краткорочних меница способних за реесконт, ломбардовање државних вредносних папира и слично. Улози плативи по виђењу имаду бити смештени у целости а од осталих улога двадесет и пет од сто у благајничке записе или на жиро-рачуна Народне банке или код Државне хипотекарне банке или код Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих опадајући камати имаду се исплаћивати у роковима који су отштампани на уложним књижицама ако се не буде с појединим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања заводских поверилаца по текућим рачунима из трговачког пословања имаду се исплаћивати одмах а камати код закључка рачуна не буде ли се што друго уговорило.

Приход од нових заводских потраживања те наплаћена нова потраживања имаду се употребљавати једино за исплату нових заводских дуговања и за дионо подмирење будућих текућих потреба које се наводе у тач. 1 члана 3.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имаде Прва хрватска штедионица исплаћивати на ниже означени начин и то улоге на књижицама и по текућим рачунима уз каматњак од четири и пол од сто бруто, ако није уговорен нижи каматњак из расположивих ликвидних средстава која ће добити приходом од старих сво-

јих потраживања и наплатом истих, уновчењем заводске имовине, у колико она није потребна за даљње пословање завода и набавом их средстава по члану 4.

1) Још неизвршене диспозиције странака на основу потраживања из инкасо послова и на основу полага готовине уследилог изричито одређеном сврхом, заостали порез и јавне дажбине, обавезе преузете пригодом купња на јавним принудним продајама у сврху наплате заводских потраживања, изжребане заводске заложнице и комуналне задужнице и неисплаћене доспеле купоне заводских заложница и комуналних задужница имаће завод исплаћивати одмах чим то повериоци затраже односно у часу доспелости.

Будуће текуће потребе ове врсте, режијски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт, ломбард и репорт Прве хрватске штедионице код других завода имаду се подмиривати из свих заводских расположивих средстава из чана 2 и 3 ове Уредбе.

2) По измаку прва три месеца, а покаже ли се то могућим и прије тога рока, а касније након свака даљња три месеца сачиниће равнатељство завода обрачун гледе свих расположивих ликвидних средстава те ће према висини тих средстава, а држећи у виду потребе наведене у тачки 1 овога члана за наредно тромесечје одредити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије квоте с којима ће имати завод течајем нареднога тромесечја исплаћивати на захтев својих поверилаца њихова потраживања. Потраживања обезбеђена залозима или утужена изједначена су у по-

гледу начина исплате с осталим потраживањима.

3) Буде ли Прва хрватска штедионица прије рокова одређених за обрачун у тач. 2 имала расположивих ликвидних средстава по овоме члану, дозволиће комесар Министра трговине и индустрије на предлог равнатељства и имајући у виду потребе из тачке 1 овога члана, да исплаћује у границама својих новчаних средстава своја дуговања која су обезбеђена ручним залогом, и да исплаћује с уложница и текућих рачуна повјерилаца: улоге који су настали после 23 септембра 1931 године, камате за прошло полугодиште на сва стара потраживања својих поверилаца, исељеничке улоге које су улагачи послали заводу непосредно из иностранства, потребе за исплату доказаних погребних трошкова и трошкова лијечења, потребе хуманитарних и културних друштва, са улога на књижице и текуће рачуне, који гласе на њихово име, доказане неодложиве потребе протоколисаних фирми за наднице, плате и премије њихових намештеника, те обавезе по социјалним и приватним осигурањима с уложница и текућих рачуна који гласе на име односне фирме.

Квоте установљене по тач. 2 оглашују се јавним огласом у „Службеним новинама” и у свим заводским благајнама. Квоте које повериоци не подигну у споменутом тромесечју сматрају се новим потраживањима, те се имаду пренети међу нова потраживања.

Дужници се могу служити код исплате заводских потраживања законским правом пребијања. Али се не могу пребијати потражи-

вања по уложним књижицама, у колико је улог учињен прије ступања на снагу ове уредбе, а потраживање из те књижице буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове Уредбе, осим ако је ово стицање уследило путем наследства. Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима, ако је то у интересу завода ради наплате његових потраживања. Такво пребијање може равнатељство дозволити само по одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

Спорове између завода и његових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава комесар Министра трговине и индустрије. Против његове одлуке може се незадовољна странка жалити у року од петнаест дана на Министра трговине и индустрије.

Чл. 4. — Одмах чим ова Уредба ступи на снагу имаде равнатељство Прве хрватске штедионице приступити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије из ради плана о реорганизацији завода у циљу ојачања властитих средстава, повишења ликвидитета, што већег снижења заводских режија и што скоријег прелаза на нормално пословање. Тај план предложиће се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 5. — Заводски органи, који би се одрешили о установе ове Уредбе одговараће дисциплински по постојећим дисциплинским прописима за службенике завода, а осим тога

одговараће још по општим прописима за сваку почињену штету.

Заводски поверилац, који је наплаћен про- тивно одредбама Уредбе, дужан је повратити неправедно подигнуту своту.

Чл. 6. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и заводског равнатељства решава Министар трговине и индустрије.

Чл. 7. — За трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Прве хрватске штедионице (члан 1) осим оних наведених у члану 3 тач. 1, утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити против завода извршења (оврхе). Исто тако се за ово време не може тражити отвоање стечаја над овим заводом.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

Службене новине Бр. 94. — XLI од 23. априла, 1932 год.

УРЕДБА

о роковима исплате улога и других дуговања Љубљанске кредитне банке из Љубљане

На основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, а на тражење Љубљанске кредитне банке из Љубљане, која је услед поремећених кредитних односа изазваних општом кредитном кризом и прекомерним дизањем улога дошла у тешкоће свог редовитог пословања, а по предлогу Министра трговине и индустрије, Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога у других дуговања Љубљанске кредитне банке у Љубљани:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе имаде Љубљанска кредитна банка у Љубљани засебице водити, управљати и обрачунавати своја потраживања и дуговања, која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања), а засебице опет потраживања и дуговања, која ће настати након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљњег пласирати једино у лако ликвидне вредности, на пр. есконтовањем краткорочних меница способних за реесконт, ломбардовањем државних вредносних папира и слично. Улози плативи по виђењу имаду бити смештени у целости а од осталих 25% (двадесет и пет од сто) у благајничке записе или на жиро-рачуну Народне банке, или код Државне хипотекарне банке или код Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих отпадајући камати имаду се исплаћивати у роковима који су отштампани на уложним књижицама ако се не буде с појединим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања заводских поверилаца по текућим рачунима из трговачких пословања имаду се исплаћивати одмах, а камати код закључка рачуна, не буде ли се што друго уговорило.

Приход од нових заводских потраживања, те наплаћена нова потраживања имаду се употребљавати једино за исплату нових заводских дуговања и за дионо подмирење будућих потреба, које се наводе у тач. 1 члана 3.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имаде Љубљанска кредитна банка исплаћивати на ниже означени начин, и то улоге на књижицама и по текућим рачунима уз каматњак од четири и пол од сто бруто, ако није уговорен нижи каматњак из расположивих ликвидних средстава која ће добити приходом од старих

својих потраживања и наплатом истих, уновчењем имовине, у колико она није потребна, за даљње пословање завода и набавком иних средстава по члану 4.

1) Још неизвршене диспозиције странака на основу потраживања из инкаса послова и на основу полага готовине уследилог изричито одређеном сврхом, заостали порез и јавне дажбине, обавезе преузете пригодом купња на јавним принудним продајама у сврху наплате заводских потраживања, потраживања по текућим рачунима или уложним књижицама од стране страних посланства и конзулата имаће завод исплаћивати одмах чим то повериоци затраже одн. у часу доспелости.

Будуће текуће потребе ове врсти, режијски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт, ломбард и репорт Љубљанске кредитне банке код других завода имаду се подмиривати из свих заводских расположивих средстава из чл. 2 и 3 ове Уредбе.

2) По измаку прва три месеца, а покаже ли се то могућим и прије тога рока, а касније након даљна свака три месеца сачиниће равнатељство завода обрачун гледе свих расположивих ликвидних средстава те ће према висини тих средстава, а држећи у виду потребе наведене у тач. 1 овога члана за наредно тромесечеје одредити у споразуму са комесаром Министра трг. и индустрије квоте с којима ће имати завод течајем нареднога тромесечја исплаћивати на захтев својих поверилаца њихова стара потраживања. Потраживања обезбеђена залозима или утужена изједначена су у погледу начина исплате с осталим потраживањима.

3) Буде ли Љубљанска кредитна банка прије рокова одређених за обрачун у тач. 2 имала расположивих ликвидних средстава по овоме члану, дозволиће комесар Министра трговине и индустрије на предлог равнатељства имајући у виду потребе из тач. 1 овога члана, да исплаћује у границама својих новчаних средстава своја дуговања која су обезбеђена ручним залогом, и да исплаћује с уложница и текућих рачуна повјерилаца, улоге који су настали после 25 септембра 1931 године, камате за прошло полугодиште на сва стара потраживања поверилаца, исељеничке улоге које су улагачи послали заводу непосредно из иностранства, потребе за исплату доказаних погребних трошкова и трошкова лечења, потребе хуманитарних и културних друштава, са улога на књижице и текуће рачуне, који гласе на њихово име, доказане неодложне потребе протоколисаних фирми за наднице, плате и премје њихових намештеника, те обавезе по социјалним и приватним осигурањима са уложница и текућих рачуна који гласе на име односне фирме.

Квоте установљене тач. 2 оглашују се јавним огласом у „Службеним новинама” и у свим заводским благајнама. Квоте које повериоци не подигну у споменутом тромесечју сматрају се новим потраживањима, те се имају пренети међу нова потраживања.

Дужници се могу служити код исплате заводских потраживања законским правом пребијања. Али се не могу пребијати потраживања по уложним књижицама, уколико је улог учињен прије ступања на снагу ове Уредбе,

а потраживање из те књижице буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове Уредбе, осим ако је ово стицање уследило путем наследства. Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима, ако је то у интересу завода ради наплате његових потраживања. Таква пребијања може равнатељство дозволити само по одобрењу комесара Министара трговине и индустрије.

Спорове између завода и његових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава комесар Министра трговине и индустрије. Против његове одлуке може се незадовољна странка жалити у року од петнаест дана на Министра трговине и индустрије.

Чл. 4. — Одмах чим ова Уредба ступи на снагу имаде равнатељство Љубљанске кредитне банке приступити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије изради плана о реорганизацији завода у циљу ојачавања властитих средстава, повишењу ликвидитета, што већег снижења заводских режија и што скоријег прелаза на нормално пословање. Тај план предложиће се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 5. — Заводски органи који би се огрешили о установе ове Уредбе одговараће дисциплински по постојећим дисциплинским прописима за службенике завода, а осим тога одговараће још по општим прописима за сваку почињену штету.

Заводски поверилац који је наплаћен противно одредбама Уредбе, дужан је повратити неправедно подигнуту своту.

Чл. 6. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и заводског равнатељства решава Министар трговине и индустрије.

Чл. 7. — За трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Љубљанске кредитне банке (чл. 1) осим оних наведених у чл. 3 тач. 1 утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити против завода извршења (оврхе). Исто тако се за ово време не може тражити отварање стечаја над овим заводом.

Сва разлучна права, која су улагачи и остали веровници стекли овршним путем у последњих тридесет (30) дана прије ступања на снагу ове Уредбе се сматрају као да нису била стечена.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

Службене новине Бр. 120. — LIV од 28. маја, 1932 год.

УРЕДБА

о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице горског котара Д. Д. у Равној Гори, Бокешке Банке Д. Д. у Котору и Муслиманске кредитне банке Д. Д. у Фочи

На основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу а на тражење Банке и штедионице Горског Котара д.д. у Равној Гори, Бокешке банке д.д. у Котору и Муслиманске Кредитне Банке д.д. у Фочи које су услед поремећаја кредитних односа изазваних општом кредитном кризом и прекомерним дизањем улога дошле у тешкоће њиховог редовног пословања и по предлогу Министра трговине и индустрије, Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога и других дуговања Банке и Штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске кредитне банке д. д. у Фочи:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе имају Банка и Штедионица Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешка Банка д. д. у Котору и Муслиманска Кредитна Банка д. д. у Фочи, засебице водити,

управљати и обрачунавати своја дуговања и потраживања која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања) а засебице опет потраживања и дуговања, која ће настати након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљнега пласирати једино у лако ликвидне вредности н. пр. есконтовањем краткорочних меница, способних за реесконт, ломбардовањем државних вредносних папира и слично. Улози плативи по виђењу имају бити смештени у целости, а од осталих улога 25% у благајничке записе или на жиро рачуне Народне Банке, или код Државне хипотекарне банке или код Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих отпадајућих камата имају се отплаћивати у роковима који су оштампани на уложним књижицама, ако се не буде с појединим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања поверилаца поменутих банака по текућим рачунима из трговачког пословања имају се исплаћивати одмах, а камати код закључка рачуна ако се не буде што друго уговорило.

Приход од нових потраживања тих банака, те наплаћена нова потраживања имају се употребљавати једино за исплату нових њихових дуговања и за делимично подмирење будућих текућих потреба које се наводе у тач. 1. чл. 3.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имају банке исплаћивати на ниже означени начин, и то улоге на књижице и по текућим рачунима Банка и Штедионица Горског Котара д. д. у Равној Гори уз каматњак 4% бруто, Бокешка Банка д. д. у Котору уз каматњак од 5% бруто а Муслиманска Кредитна Банка д. д. у Фочи уз каматњак од 6% бруто, ако нису уговорени нижи каматњаци, из расположивих ликвидних средстава, која ће добити приходом од старих својих потраживања и наплатом истих, уновчењем имовине тих банака, у колико им исте нису потребне за даљње њихово пословање и набавом других средстава по чл. 4.

1) Још неизвршене диспозиције странака на основи потраживања из инкасо послота и на основу полагања готовине уследолог изричито одређеном сврхом, заостали порез и јавне дражбине, обавезе предузете пригодном купња на јавним и принудним продајама у сврху наплате потраживања наведених банака имаће те банке исплаћивати одмах чим то повериоци затраже односно у часу доспелости.

Будуће текуће потребе ове врсте, режијски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт и ломбард поменутих банака код других новчаних завода имају се подмиривати из свих расположивих средстава тих банака из чл. 2 и 3 ове Уредбе.

2) На измаку прва три месеца, а покаже ли се то могућим и пре тога рока, а касније након свака даља три месеца, сачиниће равнатељства речених банака обрачуне гледе свих расположивих ликвидних средстава, те ће према висини тих средстава, а држећи у виду

потребе наведене у тач. 1 овога члана, за наредно тромесечје одредити у споразуму са одређеним комесаром Министра трговине и индустрије (при дотичној банци) квоте с којима ће имати банке течајем наредног тромесечја исплаћивати на захтев својих поверилаца њихова стара потраживања. Потраживања обезбеђена залозима или утужена изједначена су у погледу начина исплате са осталим потраживањима.

3) Буду ли наведене банке пре рокова одређених за обрачуне у тач. 2 имале расположивих ликвидних средстава по овоме члану, дозволиће комесар Министра трговине и индустрије на предлог равнатељства а имајући у виду потребе из тач. 1 овога члана, да исплаћују у границама својих новчаних средстава своја дуговања, која су обезбеђена ручном залогом и да исплаћују с уложних књижица и текућих рачуна поверилаца: камате за прошло полугодиште на сва стара потраживања својих поверилаца, исељеничке улоге које су улагачи послали непосредно банкама из иностранства, потребе за исплату доказаних погребних трошкова и трошкова лечења, потребе хуманитарних и културних друштава са улога на књижице и текућих рачуна, који гласе на њихово име, доказане неодложиве потребе протоколарних фирми за наднице, плате и премије њихових намештеника, те обавезе по социјалним и приватним осигурањима с уложних књижица и текућих рачуна који гласе на име односне фирме.

Квоте установљене по чл. 2 оглашују се јавним огласом и то: Банка и Штедионица

Горског Котара д. д. у Равној Гори у Службеним новинама; Бокешка Банка д. д. у Котору у Зетском гласнику на Цетињу; а Муслиманска Банка д. д. у Фочи у Народном Јединству у Сарајеву; а сем тога ове ће банке речене квоте оглашавати још и у својим просторијама. Квоте које повериоци не подигну у споменутом тромесечју сматраће се новим потраживањем, те се имају пренети међу нова потраживања.

Дужници се могу служити код исплата потраживања наведених банака законским правом пребијања. Али се не могу пребијати потраживања по уложним књижицама, у колико је улог учињен пре ступања на снагу ове Уредбе, а потраживање из те књижице буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове Уредбе, осим ако је ово стицање уследило путем наследства. Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима, ако је то у интересу банака ради наплате њихових потраживања. Такво пребијање могу равнатељства дозволити само по одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

Спорове између појединих споменутих банака и њихових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава дотични комесар Министра трговине и индустрије. Против његове одлуке може се незадовољна страна жалити у року од 15 дана Министру трговине и индустрије.

Чл. 4. — Одмах чим ова Уредба ступи на снагу има равнатељство Банке и Штедионице Горског Котара д. д., односно Бокешке

Банке д. д., односно Муслиманске Кредитне Банке д. д. приступити у споразуму са комесаром Министарства трговине и индустрије из ради планова о реорганизацији тих банака у циљу јачања властитих сретстава, повишења ликвидитета, што већег снижења њихових режија и што скоријег прелаза на нормално половање. Ти планови предложити се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 5. — Органи наведених банака, који би се огрешили о установе ове Уредбе одговараће дисциплински по постојећим дисциплинским прописима за службенике тих банака, а сем тога ће одговарати по општим прописима за сваку учињену штету.

Повериоци поменутих банака, који су наплаћени противно одредбама Уредбе, дужни су вратити неправедно подигнуту своту.

Чл. 6. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и равнатељства банке решава Министар трговине и индустрије.

Чл. 7. — За трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Банке и Штедионице Горског Котара д. д., односно Бокешке Банке д. д., односно Муслиманске Кредитне Банке д. д. (чл. 1), осим оних наведених у чл. 3. тач. 1. утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити противу тих банака извршења (оврхе). Исто тако

се за ово време не може тражити отварање стечаја тим банкама.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у Службеним новинама Краљевине Југославије.

Службене новине Бр. 135. — LXII од 16. јуна. 1932. год.

Решење Министарског савета

о Југословенској привредној задрузи и штедионици
с о. ј. из Сарајева

Министарски савет на седници својој од 8 јула 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Југословенска привредна задруга и штедионица с о. ј. из Сарајева може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа закона о обезбеђењу и извршењу од 19 априла 1932 године.

За Задругу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске кредитне банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Југословенска привредна задруга и штедионица с о. ј. у Сарајеву исплаћивати за улоге на књижице и текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објављиваће у Народном јединству у Сарајеву, као и да за време трајања ове Уредбе не могу се преносити (отуђивати) задружни удели, нити се могу реализовати от-

казани улози, ако то не изискује интерес за вода о чему има да одлучи Комесар Министра трговине и индустрије.

Преноси задружних удела на нова лица или евентуална реализовања отказаних задружних удела, која су уследила од 23 септембра 1931 године до дана ступања на снагу ове Уредбе могу се сторнирати и повратити у првашње стање ако то изискују интереси установе и ако за то постоје законске могућности о чему има да одлучи комесар Министра трговине и индустрије.

II Бр. 17314 — К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 13 јула, 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 166. — LXXIII од 22 јула. 1932 год.

Решење Министарског савета

о Српској сремској банци Д. Д. из Руме

Министарски савет на седници својој од 15 јула 1932 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српска сремска банка д. д. из Руме може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о обезбеђењу и извршењу од 19 априла 1932 године.

За банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске кредитне банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба измени у толико, што ће Српска сремска банка д. д. у Руми исплаћивати стара своја дуговања уз каматњак од 5% бруто, ако није уговорен нижи каматњак и што ће своје објаве објављивати у Службеном листу Дунавске бановине.

II Бр. 17355 — К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 16 јула, 1932 године у Београду.

Службене новине Бр. 166. — LXXIII од 22 јула. 1932 год.

Зак. о зашт. земљорадника

Решење Министарског савета

о Српској кредитној банци д. д. у Кључу

Министарски савет на седници својој од 16 јула 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије одлучио је да се Српска кредитна банка д. д. у Кључу може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа закона о обезбеђењу и извршењу, од 19 априла 1932 године.

За Банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и Штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске кредитне банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Српска кредитна банка д. д. у Кључу исплаћивати за улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камату, а своје објаве објављиваће у Народном Јединству у Сарајеву.

II Бр. 19055/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 16 јула 1932 године у Београду.

Службене новине Бр. 174 — LXXIV од 1 августа, 1932 год.

УРЕДБА

о роковима исплате улога и других дуговања Југославенске удружене банке у Загребу

На основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу; а на тражење Југославенске удружене банке из Загреба; која је услед поремећених кредитних односа изазваних општом кредитном кризом и прекомерним дизањем улога дошла у тешкоће свог редовног пословања и по предлогу Министра трговине и индустрије; Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога и других дуговања Југославенске удружене банке у Загребу:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе имаде Југославенска удружена банка у Загребу засебице водити; управљати и обрачунавати своја потраживања и дуговања; која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања) а засебице опет потраживања и дуговања која ће настати након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљњега пласирати једино у лако ликвидне вредно-

сти на пр. есконтовање краткорочних меница способних за ресконт; ломбардовање, државних вредносних папира и слично. Улози плативи по виђењу имаду бити смештени у целости а од осталих улога двадесет и пет од сто у благајничке записе или на жиро рачуну Народне банке или код Државне хипотекарне банке или код Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих отпадајући камати; имаду се исплаћивати у роковима који су отштампани на уложним књижицама; ако се не буде с појединим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања заводских поверилаца, по текућим рачунима из трговачког пословања имаду се исплаћивати одмах; а камати код закључка рачуна не буде ли се што друго уговорило.

Приход од нових заводских потраживања; те наплаћена нова потраживања имаду се употребљавати једино за исплату нових заводских дуговања и за дионо подмирење будућих текућих потреба, које се наводе у тач. 1 чл. 3.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имаде Југославенска удружена банка исплаћивати на ниже означени начин и то улоге на књижицама и по текућим рачунима уз каматњак од четири и по од сто бруто, ако није уговорен нижи каматњак, из расположивих срестава која ће добити приходом од старих својих потраживања и наплатом истих, уновчењем заводске имовине; у колико она није потребна за даљње пословање завода и набавом иних срестава по чл. 4.

1) Још неизвршене диспозиције странака на основу потраживања из инкасо послова и на основу полога готовине уследолог изричито одређеном сврхом, заостали порез и јавне дажбине, обавезе преузете пригодом купња на јавним принудним продајама у сврху наплате заводских потраживања, изжребане заводске заложнице и комуналне задужнице и неисплаћене доспеле купоне заводских заложница и комуналних задужница имаде завод исплаћивати одмах чим то повериоци затраже одн. у часу доспјелости.

Будуће текуће потребе ове врсте, режиски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт, ломбард и репор Југославенске удружене банке код Народне банке и Поштанске штедионице имаду се подмиривати из свих заводских расположивих срестава из члана 2 и 3 ове Уредбе.

2) По измаку прва три месеца, а покаже ли се то могућим и прије тога рока, а касније након свака даљна три месеца сачинит ће равнатељство завода обрачун гледе свих расположивих ликвидних срестава те ће према висини тих срестава, а држећи у виду потребе наведене у тач. 1 овога члана за наредно тромесечје одредити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије квоте с којима ће имати завод течајем наредног тромесечја исплаћивати на захтев својих поверилаца њихова стара потраживања. Потраживања обезбеђена залозима или угужена изједначена су у погледу начина исплате с осталим потраживањима.

3) Буде ли Југославенска удружена банка прије рокова одређених за обрачун у тач. 2

имала расположивих ликвидних средстава по овом члану, дозволиће комесар Министра трговине и индустрије на предлог равнатељства, а имајући у виду потребе из тач. 1 овога члана, да исплаћује у границама својих новчаних средстава своја дуговања, која су обезбеђена ручним залогом, и да исплаћује с уложница и текућих рачуна поверилаца: улоге који су настали после 23 септембра 1931 године, камате за прошло полугодиште на сва стара потраживања својих поверилаца, исељеничке улоге које су улагачи послали заводу непосредно из иностранства, потребе за исплату доказаних погребних трошкова и трошкова лечења, потребе хуманитарних и културних друштава са улога на књижице и текуће рачуне, који гласе на њихово име, доказане неодложиве потребе протоколираних фирми за наднице, плате и премије њихових намештеника, те обавезе по социјалним и приватним осигурањима с уложница и текућих рачуна који гласе на име односне фирме.

Квоте установљене по тач. 2 оглашавају се јавним огласом у „Службеним новинама” и у свим заводским благајнама. Квоте које повериоци не подигну у споменутом тромесечју сматрају се новим потраживањима, те се имаду пренети међу нова потраживања.

Дужници се могу служити код исплате заводских потраживања законским правом пребијања: али се не могу пребијати потраживања према банци, у колико је такво потраживање настало прије ступања на снагу ове Уредбе, а потраживање буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове Уредбе, осим

ако је ово стицање уследило путем наследства. Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима ако је то у интересу завода ради наплате његових потраживања. Таква пребијања може равнатељство дозволити само по одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

Спорове између завода и његових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава комесар Министра трговине и индустрије. Против његове одлуке може се незадовољна странка жалити Министру трговине и индустрије у року од петнаест дана од дана пријема одлуке.

Чл. 4. — Одмах чим ова Уредба ступи на снагу има равнатељство Југославенске удружене банке приступити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије изради плана о реорганизацији завода у циљу јачања властитих сретстава, повишења ликвидитета, што већег снижења заводских режија и што скоријег прелаза на нормално пословање. Тај план предложиће се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 5. — Заводски органи, који би се огрешили о установе ове Уредбе, одговараће дисциплински по постојећим дисциплинским прописима за службенике завода, а осим тога одговараће још по општим прописима за сваку почињену штету.

Заводски поверилац, који је наплаћен противно одредбама Уредбе, дужан је повратити неправедно подигнуту суму.

Чл. 6. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и заводског равнатељства решава Министар трговине и индустрије.

Чл. 7. — За време трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Југославенске удружене банке (члан 1), осим оних наведених у члану 3 тач. 1, утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити против завода извршења (оврхе). Исто тако се за ово време не може тражити отварање стечаја над овим заводом. Разлучна права стечена од поверилаца овршним путем последњих 30 дана од данас сматрају се као да нису стечена.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

Службене новине Бр. 199 — LXXXI од 30 августа, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Хрватској банци д. д. у Варешу

Министарски савет на седници својој од 10 августа 1932 год. а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Хрватска банка д. д. у Варешу може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о обезбеђењу и извршењу од 19 оприла 1932 године.

За Банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и Штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке Банке д. д. у Котору и Муслиманске Кредитне Банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба измени у толико, што ће Хрватска Банка д. д. у Варешу исплаћивати стара своја дуговања уз каматњак од 5% бруто, ако није уговорен нижи каматњак и што ће своје објаве објављивати у „Народном Јединству” у Сарајеву.

II Бр. 25888/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 29 августа 1932 године.

Службене новине Бр. 213 — LXXXIII од 15 септембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Копривничкој банци из Копривнице

Министарски савет на седници својој од 10 августа 1932 год. а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Копривничка банка из Копривнице може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о обезбеђењу и извршењу од 19 априла 1932. год.

За Банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице Горског котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске Кредитне банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба измени у толико, што ће Копривничка банка д. д. из Копривнице исплаћивати стара своја дуговања уз каматњак од 5% бруто, ако није уговорен нижи каматњак и што ће своје објаве објављивати у „Народним новинама” у Загребу.

II Бр. 23788/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 29 августа 1932 год.

Службене новине Бр. 213 — LXXXIII од 15 септембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Подринској продуктној банци а. д. из Шапца

Министарски савет на седници својој од 13 септембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Подринска продуктна банка а. д. из Шапца може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Љубљанске кредитне банке д. д. у Љубљани с тим, да се ова Уредба има изменити у толико што ће Подринска продуктна банка а. д. у Шапцу исплаћивати на улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, ако није уговорена нижа камата, а своје објаве објављиваће у „Народном јединству” у Сарајеву.

II Бр. 27216/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 15 септембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 215 — LXXXIV од 17 септембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Београдској банци Меркур из Београда

Министарски савет, а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Београдска банка „Меркур“ из Београда може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања која важи за Подринску продуктну банку у Шапцу, с тим, да се ова Уредба има изменити у толико што ће Београдска банка „Меркур“ исплаћивати за улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објављиваће у „Службеним новинама“ Краљевине Југославије.

П Бр. 32006/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 6 октобра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 236 — ХС од 12 октобра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Хрватској католичкој штедионици з. с. о. ј. из Мостара

Министарски савет на седници својој од 4 октобра 1932 год., а на предлог госп. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Хрватска католичка штедионица з. с. о. ј. из Мостара, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За задругу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Банке и штедионице Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешке банке д. д. у Котору и Муслиманске кредитне банке д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Хрватска католичка штедионица з. с. о. ј. у Мостару исплаћивати за улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објавиће у „Службеном гласнику“ Приморске бановине, као и да за време трајања ове Уредбе не могу се преносити (отуђивати) задружни удели, нити се могу реализовати отказани улози, ако то не изискује интерес завода о чему има да одлучи комесар министра трговине и индустрије.

Преноси задружних удела на нова лица или евентуална реализовања отказаних удела, која су уследила од 23 септембра 1931 године до дана ступања на снагу ове Уредбе могу се сторнирати и повратити у првашње стање ако то изискују интереси установе и ако за то постоје законске могућности о чему има да одлучи комесар министра трговине и индустрије.

II Бр. 27775/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 4 октобра 1932 год., у Београду.

Службене новине Бр. 239 од 15 октобра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Трговачкој банци д. д. из Вршца

Министарски савет на седници својој од 11 октобра тек. год. а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Трговачка банка д. д. у Вршцу може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања која важи за Подринску продуктну банку у Шапцу, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Трговачка банка д. д. у Вршцу исплаћивати за улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објављиваће у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

II Бр. 32249/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 12 октобра 1932 године у Београду.

Службене новине Бр. 239 од 15 октобра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Таковској банци к. д. из Горњег Милановца

Министарски савет на седници својој од 11 октобра 1932 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Таковска банка к. д., из Горњег Милановца, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Банку важиће одредбе Уредбе о роковима исплате улога и других дуговања која важи за Подринску продуктну банку у Шапцу с тим, да се ова Уредба има изменити у толико што ће Таковска банка к. д. исплаћивати на улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објављиваће у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 33994/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 14 октобра 1932 год., у Београду.

Службене новине Бр. 240 од 17 октобра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Хрватској банци д. д. из Травника

Министарски савет на седници својој од 25 октобра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Хрватска банка д. д. из Травника, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Хрватску банку д. д. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу с тим да се ова уредба има изменити у толико што ће Хрватска банка д. д. у Травнику исплаћивати на улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објавиће у Службеним новинама Дринске бановине. „Народно јединство” у Сарајеву.

II Бр. 36741/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 2 новембра 1932 године.

Службене новине Бр. 259 — ХСVIII од 7 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Врањевачкој српској штедионици д. д. из Новог Бечеја

Министарски савет на седници својој од 25 октобра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Врањевачка српска штедионица д. д. из Новог Бечеја, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Штедионицу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Врањевачка српска штедионица д. д. у Новом Бечеју исплаћивати на улоге на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате, а своје објаве објављиваће у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 34836/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 2 новембра 1932 године.

Службене новине Бр. 260 — ХСІХ од 8 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Привредној банци д. д. из Велике Кикинде

Министарски савет на седници својој од 26 октобра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Привредна банка д. д. из Велике Кикинке, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Привредну банку д. д. у Великој Кикинди важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу с тим да ће Привредна банка д. д. у Великој Кикинди своје огласе објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 32140/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 7 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 261 од 9 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Младеновачкој трговачкој кредитној банци из Младеновца

Министарски савет на седници својој од 26 октобра 1932 године, а на предлог министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Младеновачка трговачка кредитна банка, из Младеновца може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Младеновачку трговачку кредитну банку из Младеновца важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу с тим да ће Младеновачка трговачка кредитна банка своје објаве објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 36819/ — Из Министарства трговине и индустрије, 7 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 262 од 10 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Ужичкој грађанској штедионици из Ужица

Министарски савет на седници својој од 26 октобра 1932 године, а на предлог министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Ужичка грађанска штедионица, из Ужица може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Ужичку грађанску штедионицу из Ужица важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу.

II Бр. 36901/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 7 новембра 1932 године, Београд.

Службене новине Бр. 262 од 10 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Српској привредној задрузи у Иригу

Министарски савет на седници својој од 26 октобра 1932 године, а на предлог министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српска привредна задруга у Иригу може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српску привредну задругу у Иригу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. у Загребу с тим да ће Српска привредна задруга у Иригу исплаћивати на улоге по књижицама и по текућим рачунима 5% бруто, а своје објаве објављиваће преко Службених новина Дунавске бановине.

II Бр. 29343/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 7 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 262 од 10 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Битољској банци а. д. из Битоља

Министарски савет на седници својој од 16 новембра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Битољска банка а. д. из Битоља може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Битољску банку а. д. у Битољу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу с тим да ће Битољска банка а. д. у Битољу своје објаве објављивати у „Службеним новинама Вардарске бановине”.

II Бр. 37747/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 17 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 270 од 19 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Есконтној банци из Београда

Министарски савет на седници својој од 17 новембра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Есконтна банка из Београда може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Есконтну банку из Београда важиће одредбе наведене у Уредби о роковима и сплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. из Загреба, с тим да ће Есконтна банка из Београда своје објаве објављивати у „Службеним новинама” у Београду.

II Бр. 38722/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 18 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 270 од 19 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Општој привредној банци из Београда

Министарски савет на седници својој од 17 новембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Општа привредна банка из Београда може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Општу привредну банку из Београда важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. из Загреба, с тим да ће Општа привредна банка из Београда, своје објаве објављивати у „Службеним новинама” у Београду.

II Бр. 38723/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 18 новембра 1932 године у Београду.

Службене новине Бр. 270 од 19 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Велешкој банци из Велеса

Министарски савет на седници својој од 2 новембра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Велешка банка из Велеса може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Велешку банку у Велесу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, с тим да ће Велешка банка из Велеса своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Вардарске бановине.

II Бр. 31436/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 17 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 271 од 21 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Драгачевској задрузи из Гуче

Министарски савет на седници својој од 25 октобра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Драгачевска задруга а. д. из Гуче, може користити § 5. Закона о заштити земљорадника.

За Драгачевску задругу а. д. у Гучи, важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу.

II Бр. 34786/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 2 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 271 од 21 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Аранђеловачкој трговачкој банци из Аранђеловца

Министарски савет на седници својој од 16 новембра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Аранђеловачка трговачка банка из Аранђеловца може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Аранђеловачку трговачку банку из Аранђеловца важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, с тим да ће Аранђеловачка трговачка банка из Аранђеловца своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

II Бр. 37486/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 17 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 271 од 21 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Градској штедионици из Сплита

Министарски савет на седници својој од 17 новембра 1932 год., а на предлог г. министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Градска штедионица из Сплита може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За градску штедионицу из Сплита важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. у Загребу с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће градска штедионица из Сплита своје објаве објављивати у „Службеним новинама Приморске бановине”.

II Бр. 37557/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 18 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 271 од 21 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Градској штедионици из Осјека

Министарски савет на седници својој од 17 новембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Градска штедионица из Осјека може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Градску штедионицу из Осјека важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. у Загребу, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Градска штедионица из Осјека исплаћивати на књижице и по текућим рачунима 5% бруто камате.

II Бр. 38562-К. — Из Министарства трговине и индустрије, 18 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 271 од 21 новембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Ваљевској окружној банци а. д. из Ваљева

Министарски савет на седници својој од 22 новембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Ваљевска окружна банка а. д. из Ваљева може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Ваљевску окружну банку а. д. из Ваљева важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу.

II. Бр. 38770/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 28 новембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 278 од 29 новембра, 1932 год.

ОБЗНАНА

Министарства трговине и индустрије

II Бр. 40674 — К. од 28 новембра, 1932. год.

Министарски савет на седници својој од 22 новембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку, да се до сада донете Уредбе на основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа закона о извршењу и обезбеђењу, и то за:

Прву хрватску штедионицу д. д. у Загребу, Љубљанску кредитну банку д. д. у Љубљани, Банку и штедионицу Горског котара у Равној Гори, Муслиманску кредитну банку у Фочи, Бокешку банку у Котору, Југословенску привредну задругу и штедионицу с. о. ј. у Сарајеву, Српску сремску банку у Руми, Српску кредитну банку из Кључа, Хрватску банку из Вареша, Копривничку банку из Копривнице, Југословенску удружену банку д. д. у Загребу, Подринску продуктну банку из Шапца, Београдску банку Меркур из Београда, Хрватску католичку штедионицу з. с. о. ј. у Мостару, Трговачку банку из Вршца, Тарковску банку к. д. из Горњег Милановца, Хр-

ватску банку из Травника, Врањевачку српску штедионицу из Новог Бечеја, Српску привредну задругу из Ирига, Младеновачку трговачку кредитну банку из Младеновца, Ужичку грађанску штедионицу из Ужица, Привредну банку д. д. из Велике Кикинде, Аранђеловачку трговачку банку из Аранђеловца, Битољску банку а. д. из Битоља, Велешку банку из Велеса, Драгачевску задругу а. д. из Гуче, Есконтну банку из Београда, Општу привредну банку из Београда, Градску штедионицу из Осијека, Градску штедионицу из Сплита и Ваљевску окружну банку из Ваљева измене у следећем:

На крају члана 6 Уредбе додаје се следећи став: „Министар трговине и индустрије именује из поверилаца завода један саветодавни одбор од најмање четири члана, водећи рачуна да буду заступљени и крупни и ситни повериоци, а који ће помагати Комесару у вршењу његове дужности. Комесар је дужан сазивати одбор најмање један пут недељно и тражити од њега мишљење о свима важнијим питањима по којима има да донесе своју одлуку. О свима пак одлукама по којима Комесар није затражио мишљење Одбора, Комесар је дужан обавештавати га. Одбор може подносити претставку директно Министру трговине и индустрије.”

Службене новине Бр. 284.—CVI од 6 децембра 1932 год.

Решење Министарског савета

о Чачанском кредитном заводу из Чачка

Министарски савет на седници својој од 6 децембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Чачански кредитни завод, из Чачка може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Чачански кредитни завод а. д. из Чачка важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку из Шапца, као и измена исте Уредбе објављена у „Службеним новинама” (додатку) од 6 децембра 1932 године број 284.

II Бр. 40190/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 6 децембра 1932 год., у Београду.

Службене новине Бр. 288 од 10 децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Браћи Турковић банкарска радња д. д. из Загреба.

Министарски савет на седници својој од 6 децембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Браћа Турковић банкарска радња д. д. из Загреба може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Браћу Турковић банкарску радњу д. д. из Загреба, важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку, као и измена исте Уредбе, објављена у бр. 284/32 „Службених новина”.

II Бр. 41311/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 6 децембра 1932 год., у Београду.

Службене новине Бр. 288 од 10 децембра, 1932 год.

УРЕДБА

II Бр. 38979 — К од 12 децембра, 1932 год.,

о роковима исплате улога и других дуговања Конзумног друштва за Словенију у Љубљани

На основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу од 19 априла, 1932 год., а на тражење Конзумног друштва из Љубљане које је услед поремећених кредитних односа изазваних општом кредитном кризом и дизањем улога дошло у тежак положај и тешкоће редовног пословања, а по предлогу Министра трговине и индустрије, Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога и других дуговања Конзумног друштва за Словенију у Љубљани:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе, Конзумно друштво за Словенију имаде засебице водити, управљати и обрачунавати своја потраживања и дуговања, која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања) а засебице опет потраживања и дуговања, која ће настати након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљнег пласирати једино у благајничке записе и на жиро рачуну Народне банке, Државне хипотекарне банке и Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих опадајући камати имају се исплаћивати у роковима који су оштампани на уложним књижицама, ако се не буде с којим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања друштвених поверилаца по текућим рачунима из трговачког пословања имаду се исплаћивати одмах, а камати код закључка рачуна, не буде ли се што друго уговорило. Приход од нових друштвених потраживања, као и наплаћена нова потраживања имаду се употребљавати једино за исплату нових заводских дуговања и за делимично подмирење будућих текућих потреба, које се наводе у тач. 1 чл. 3.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имаде Конзумно друштво за Словенију исплаћивати на ниже означени начин и то улоге на књижицама и улоге по текућим рачунима уз каматњак од 4% бруто, ако није уговорен нижи каматњак, из расположивих ликвидних средстава, која ће друштво добити наплатом својих старих потраживања, наплатом чланских удела и уновчењем друштвене имовине.

Друштво мора продавати робу само за готов новац. За исплату старих дуговања друштво ће употребити најмање 50% од износа добивеног од продате робе у току првих шест месеци, по ступању на снагу Уредбе, а по истеку тога рока Друштво има у ту сврху употребити најмање 75% од поменутог добивеног износа. За остатак друштво може купо-

вати нову робу, ако је то неопходно потребно ради сортирања робе и постигнућа боље цене старој роби, али само по претходном одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

1. — Заостали порез и јавне дажбине, обавезе преузете приликом купња на јавним и принудним продајама у сврху наплате друштвених потраживања, Друштво ће исплаћивати одмах чим то повериоци затраже, односно у часу доспелости.

Будуће текуће потребе ове врсте, режиски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт, ломбард и репорт Конзумног друштва за Словенију код других завода имаду се подмиривати из свих заводских расположивих сретстава из чл. 2 и 3 ове Уредбе.

2. — По измаку прва три месеца, покаже ли се то могућним и пре тога рока, а касније наког свака даљна три месеца сачиниће управни одбор Друштва обрачун гледе свих расположивих ликвидних сретстава те ће према висини тих сретстава а држећи у виду потребе наведене у тач. 1. овога члана, за наредно тромесечје одредити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије квоте, с којима ће имати Друштво течајем нареднога тромесечја исплаћивати на захтев својих поверилаца њихова стара потраживања. Потраживања обезбеђена залозима или утужена, изједначена су у погледу начина исплате с осталим потраживањима.

3. — Буде ли Конзумно друштво за Словенију пре рокова одређених за обрачун у тач. 2 имало расположивих сретстава по овоме чла-

ну, дозволиће комесар Министра трговине и индустрије на предлог управног одбора а имајући у виду потребе из тач. 1 овога члана, да исплаћује у границама својих новчаних сретстава сва дуговања, која су обезбеђена ручном залогом, и да исплаћује са уложних књижица и текућих рачуна поверилаца: улоге који су настали после 25 септембра, 1931 године, камате за прошло полугодиште на сва стара потраживања својих поверилаца, иселџеничке улоге које су улагачи послали друштву непосредно из иностранства, потребе за исплату доказаних погребних трошкова и трошкова лечења, потребе хуманитарних и културних друштава са улога на књижице и текуће рачуне, који гласе на њихово име, доказане неодложиве потребе протоколисаних фирми за наднице, плате и премије њихових намештеника, те обавезе по социјалним и приватним осигурањима с уложних књижица и текућих рачуна који гласе на име односне фирме.

Квоте установљене по тач. 2 оглашују се јавним огласом у Службеним новинама Дравске бановине и у свим друштвеним благајнама. Квоте које повериоци не подигну у поменутом тромесечју, сматрају се новим потраживањима која се имају пренети међу нова потраживања.

Дужници се могу служити код исплата друштвених потраживања законским правом пребијања. Али не могу се пребијати потраживања по уложним књижицама, у колико је улог учињен пре ступања на снагу Уредбе а потраживање из те књижице буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове

Уредбе, осим ако је ово стицање уследило путем наследства, Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима ако је то у интересу Друштва ради наплате његових потраживања. Таква пребијања може управни одбор дозволити само по одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

Спорове између Друштва и његових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава комесар Министра трговине и индустрије. Противу његове одлуке може се незадовољна страна жалити Министру трговине и индустрије у року од петнајест дана од дана пријема решења.

Чл. 4. — Одмах чим ова Уредба ступи на снагу има управни одбор Конзумног друштва за Словенију приступити у споразуму са комесаром Министра трговине и индустрије изради плана о ликвидацији робног одељења Друштва у циљу ојачања властитих сретстава, повишења ликвидитета и што већег снижења заводских режија. Тај план поднеће се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 5. — Друштвени органи који би се опрешили о установе ове Уредбе одговараће по општим прописима за сваку учињену штету.

Друштвени поверилац који је исплаћен противно одредбама ове Уредбе, дужан је вратити неправилно подигнуту суму.

Чл. 6. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и управног одбора Друштва решава Министар трговине и индустрије.

За Конзумно друштво за Словенију важиће одредбе о Саветодавном одбору (Службене новине Бр. 284 — 32).

Чл. 7. — За време трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Конзумног друштва за Словенију (чл. 1) осим оних наведених у чл. 3. тач. 1. утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити против друштва извршења (оврхе). Исто тако се за ово време не може тражити отварање стечаја над овим Друштвом.

Сва разлучна права која су улагачи и остали повериоци стекли овршним путем у последњих деведесет (90) дана пре ступања на снагу ове Уредбе, сматрају се као да нису била стечена.

Чл. 8. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у Службеним новинама Краљевине Југославије.

Министарски савет на седници својој од 9. децембра, 1932 год., усвојио је предњом текст Уредбе.

Службене новине Бр. 295 — СХ од 20 децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Српској штедионици д. д. из Ердевика

Министарски савет на седници својој од 9 децембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српска штедионица д. д. из Ердевика може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српску штедионицу, д. д. из Ердевика важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку као и измена исте Уредбе, објављена у бр. 284/32 „Службених новина,” но с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Српска штедионица д. д. у Ердевику своје објаве објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 41215/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 12 децембра 1932 год., у Београду.

Службене новине Бр. 302 — СХIII од 28. децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Вршачкој пучкој банци д. д. из Вршца

Министарски савет на седници својој од 9 децембра 1932 године, а на предлог г. министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Вршачка пучка банка д. д. из Вршца може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Вршачку пучку банку д. д. из Вршца важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку, као и измена исте Уредбе („Службене новине” број 284-32) с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Вршачка пучка банка д. д. из Вршца своје објаве објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 43121/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 20 децембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 302 — СХIII од 28. децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Чачанској обласној банци из Чачка

Министарски савет на седници својој од 9. децембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Чачанска обласна банка из Чачка може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Чачанску обласну банку важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу као и измена исте Уредбе („Службене новине” број 284/32).

II Бр. 43459/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 24 децембра 1932 године.

Службене новине Бр. 304 — СХIV од 30 децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Српској кредитној банци и штедионици д. д. из Беле Цркве

Министарски савет на седници својој од 9 децембра 1932 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српска кредитна банка и штедионица д. д. у Белој Цркви може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српску кредитну банку и штедионицу д. д. из Беле Цркве важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. као и измена исте Уредбе („Службене новине” број 284/32) — с тим да се ова Уредба има изменити у толико, што ће Српска кредитна банка и штедионица д. д. из Беле Цркве своје објаве објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине.

II Бр. 42479/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 22 децембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 304 — СХIV од 30 децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Српској задружној банци д. д. из Сарајева

Министарски савет на седници својој од 9 децембра 1932 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српска задружна банка д. д. из Сарајева може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српску задружну банку из Сарајева важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, које важе за Југословенску удружену банку, као и измена исте Уредбе („Службене новине” бр. 284/32) с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Српска задружна банка из Сарајева своје објаве објављивати у Службеним новинама дринске бановине.

II Бр. 42692/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 22 децембра 1932 године, у Београду.

Службене новине Бр. 304 — СХIV од 30 децембра, 1932 год.

Решење Министарског савета

о Земљорадничкој банци а. д. из Беле Цркве

Министарски савет на седници својој од 26 децембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Земљорадничка банка а. д. из Беле Цркве може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Земљорадничку банку д. д. из Беле Цркве важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку из Шапца, као и измена исте Уредбе („Службене новине” бр. 284/32) с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Земљорадничка банка д. д. своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

II Бр. 43568/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 31 децембра 1932 год.

Први пут обнародовано у Бр. 5 Службених новина од 9 јануара, 1933 год., — а за тим у Бр. 11 — IV од 16 јануара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Вршачкој рајфајзеновој задрузи с. н. ј. из Вршца

Министарски савет на седници својој од 26 децембра 1932 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Вршачка рајфајзенова задруга с. н. ј. из Вршца може користити прописом § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Вршачку рајфајзен задругу с. н. ј. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку као и измена исте Уредбе („Службене новине бр. 284/32) с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Вршачка рајфајзенова задруга с. н. ј. своје објаве објављивати у Службеним новинама Дунавске бановине и што за време трајања ове Уредбе не могу се преносити (отуђивати) задружни удели нити се могу реализовати отказани удели, ако то не изискује интерес Задруге о чему има да одлучи Комесар Министра трговине и индустрије.

Преноси задружних удела на нова лица или евентуална реализовања отказаних задружних удела, која су уследила од 23 септембра

1931 год. до дана ступања на снагу ове Уредбе могу се сторнирати и вратити у првашње стање, ако то изискују интереси Задруге о чему има да одлучи Комесар Министра трговине и индустрије.

II Бр. 43809/К. лд. — Из Министарства трговине и индустрије, 31 децембра 1932 године у Београду.

Први пут обнародовано у Бр. 5 Службених новина од 9 јануара, 1933 год., — а за тим у Бр. 11 — IV од 19 јануара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Ражањској акционарској задрузи из Ражња

Министарски савет на седници својој од 9 децембра 1932 год. а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Ражањска акционарска задруга из Ражња може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Ражањску акционарску задругу важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку а. д. из Шапца, као и измена исте Уредбе („Службене новине” бр. 284/32) с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Ражањска акционарска задруга из Ражња своје објаве објављивати у Службеним новинама Моравске бановине.

II Бр. 42188/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 20 децембра 1932 године у Београду.

Први пут обнародовано у Бр. 5 Службених новина од 9 јануара, 1933 год., — а за тим у Бр. 11 — IV од 19 јануара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Темеринској штедионици д. д. из Темерина

Министарски савет на седници својој од 23 јануара 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Темеринска штедионица д. д. из Темерина може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Темеринску штедионицу д. д. из Темерина важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, као и измена исте Уредбе с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Темеринска штедионица д. д. своје објаве објављивати у „Службеним новинама Дунавске бановине”.

II Бр. 44706/К-32. — Из Министарства трговине и индустрије, 23 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 21 — VIII од 30 јануара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Српском кредитном заводу д. д. из Босанске Градишке

Министарски савет на седници својој од 23 јануара 1933 године, а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Српски кредитни завод д. д. из Бос. Градишке може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српски кредитни завод д. д. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, као и измена исте Уредбе, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Српски кредитни завод д. д. своје објаве објављивати у „Службеним новинама Врбаске бановине”.

II Бр. 400/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 23 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 21 — VIII од 30 јануара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о допуни Уредбе за неке новчане заводе

Министарски савет на седници својој од 26 јануара 1933 године, одлучио је да се до сада донете Уредбе, на основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа закона о извршењу и о обезбеђењу, и то за:

Прву хрватску штедионицу — Службене новине бр. 94;

Љубљанску Кредитну банку — Службене новине бр. 120;

Југословенску Удружену банку у Загребу — Службене новине бр. 199;

Привредну банку д. д. из Вел. Кикинде — Службене новине бр. 261;

Есконтну банку из Београда — Службене новине бр. 270;

Градску Штедионицу из Сплита — Службене новине бр. 271;

Банкарску радњу Браћа Турковић д. д. из Загреба — Службене новине бр. 288; измене у следећем:

У чл. 3 тач. 1 Уредбе додаје се овај став: „Суме које једно лице повери заводу због немогућности да са њима слободно располаже

наступеле услед прописа о девизном промету, исплаћиваће се на начин и у роковима које у своме решењу, по споразуму са Министром финансија, Министар трговине и индустрије буде предвидео.

„Противу овог решења нема места жалби”.

II Бр. 3169/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 30 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 27 — IX од 6 фебруара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Гудуричкој штедионици д. д. из Гудурице

Министарски савет на седници својој од 23 јануара 1933 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Гудуричка штедионица д. д. у Гудурици, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Гудуричку штедионицу д. д. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, као и измена исте Уредбе с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће поменута Штедионица своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

II Бр. 44674/К.-32 — Из Министарства трговине и индустрије, 23 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 32 — X од 11 фебруара 1933 год.

Решење Министарског савета

о Новосланкаменачкој штедиони д. д. из Новог Сланкамена

Министарски савет на седници својој од 23 јануара 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Новосланкаменачка штедиона д. д. из Новог Сланкамена може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Новосланкаменачку штедиону д. д. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д., као и измена исте Уредбе, с тим да се ова Уредба има изменити у толико, што ће поменута Штедиона своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

II Бр. 161/К. ← Из Министарства трговине и индустрије, 24 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 32 — X од 11 фебруара 1933 год.

Решење Министарског савета

о Извозној и приметној банци а. д. из Скопља

Министарски савет на седници својој од 30 јануара 1933 године, на предлог господина Министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Извозна и прометна банка а. д. из Скопља може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Извозну и прометну банку а. д. из Скопља, важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску Удружену банку, као и измена исте Уредбе, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Извозна и прометна банка а. д. своје објаве објављивати у „Службеним новинама Вардарске бановине”, и што разлучна права стечена од поверилаца овршним путем последњих 60 дана од дана објаве ове Уредбе у „Службеним новинама”, сматрају се као да нису стечена.

II Бр. 1862/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 31 јануара 1933 године, у Београду.

Обнародована први пут у Бр. 26 Службених новина од 4 фебруара, 1933 год., — а за тим у Бр. 32 — X од 11 фебруара, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Београдској банци а. д. из Београда

Министарски савет на седници својој од 16 фебруара 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Београдска банка а. д. из Београда може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Београдску банку а. д. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, које важе за Београдску банку „Меркур” а. д., као и измена исте Уредбе (Службене новине бр. 284/32).

II Бр. 4240/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 25 фебруара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 50 — XIV од 4 марта, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Привредној банци а. д. из Лебана

Министарски савет на седници својој од 23 јануара 1933 године, а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Привредна банка а. д. из Лебана може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Привредну Банку из Лебана важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, као и измена исте Уредбе с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Привредна банка из Лебана своје објаве објављивати у Службеним новинама Вардарске бановине.

II Бр. 144/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 23 јануара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 50 — XIV од 4 марта, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Задружној штедионици з. с. о. ј. из Корчуле

Министарски савет на седници својој од 16 фебруара 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Задружна штедионица з. с. о. ј. из Корчуле, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Задружну штедионицу з. с. о. ј. у Корчули важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, које важе за Југословенску привредну задругу и штедионицу с. о. ј. у Сарајеву као и измена исте Уредбе, с тим да се ова Уредба измени у толико што ће Задружна штедионица з. с. о. ј. у Корчули исплаћивати на улоге по књижицама и текућим рачунима 4% бруто камате, а своје објаве објављиваће у Службеним новинама Приморске бановине.

II Бр. 3860/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 25 фебруара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 50 — XIV од 4 марта, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Окружној банци а. д. у Нишу

Министарски савет на седници својој од 16 фебруара 1933 године, а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Окружна банка а. д. из Ниша, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Окружну банку а. д. из Ниша важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Подринску продуктну банку из Шапца, као и измене исте Уредбе, с тим да се ова Уредба има изменити у толико, што ће Окружна банка а. д. из Ниша, своје објаве објављивати у Службеним новинама Моравске бановине.

II Бр. 1849/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 24 фебруара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 54 — XVI од 9 марта, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Српској штедионици д. д. у Винковцима

Министарски савет на седници својој од 20 фебруара 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Српска штедионица д. д. у Винковцима, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Српску штедионицу д. д. у Винковцима важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, која важе за Подринску продуктну банку у Шапцу, као и измена исте Уредбе („Службене новине” бр. 284/32) с тим, да се ова Уредба има изменити у толико, што ће Српска штедионица д. д. у Винковцима, своје објаве објављивати у Службеним новинама Савске бановине.

Из Министарства трговине и индустрије
21 фебруара 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 63 — XVIII од 20 марта,
1933 год.

Решење Министарског савета

о Кредитној банци д. д. из Старе Пазове

Министарски савет, на седници својој од 31 марта 1933 године, а на предлог министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Кредитна банка д. д. из Старе Пазове, може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Кредитну банку д. д. из Старе Пазове, важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања која важи за Југословенску удружену банку д. д. као и измена исте Уредбе „Службене новине” број 284/32, с тим, да се ова Уредба има изменити у толико што ће Кредитна банка д. д. из Старе Пазове, своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Дунавске бановине.

І Бр. 6738/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 1 априла 1933 године, у Београду.

Обнародовано први пут у Бр. 107 Службених новина од 13 маја, 1933 год. — а за тим у Бр. 115 — XXXIII од 23 маја, 1933 год.

УРЕДБА

И Бр. 12590 — К од 10 јуна, 1933 год.,

о роковима исплате улога и других дуговања Преспанске привредне банке из Битоља

На основу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу, а на тражење Преспанске привредне банке из Битоља, која је услед поремећених односа изазваних општом кредитном кризом и прекомерним дизањем улога дошла у тешкоће свог редовног пословања и по предлогу Министарства трговине и индустрије, Министарски савет доноси следећу Уредбу о роковима исплате улога и других дуговања Преспанске привредне Банке у Битољу:

Чл. 1. — Почевши од дана ступања на снагу ове Уредбе имаде Преспанска привредна банка у Битољу засебице водити, управљати и обрачунавати своја потраживања и дуговања која су настала до тога дана (стара потраживања и дуговања), а засебице опет потраживања и дуговања, која ће наставити након тога рока (нова потраживања и дуговања).

Чл. 2. — Нови се улози могу до даљнега пласирати једино у лако ликвидне вредности на пр.: есконтовање краткорочних меница способних за реесконт, ломбардовање државних вредносних папира и слично. Улози плативи по виђењу имаду бити смештени у целости а од осталих улога двадесет и пет од сто у благајничке записе или на жиро рачуну Народне банке или код Државне хипотекарне банке или код Поштанске штедионице.

Нови улози на књижицама и на њих отпадајући камати, имаду се исплаћивати у роковима, који су оштампани на уложним књижицама, ако се не буде с појединим улагачем што друго уговорило. Ово исто важи и за нове улоге по текућим рачунима.

Нова потраживања заводских поверилаца по текућим рачунима из трговачког пословања имаду се исплаћивати одмах, а камати код закључка рачуна не буде ли се што друго уговорило.

Приход од нових заводских потраживања те наплаћена нова потраживања имаду се употребљавати једино за исплату нових заводских дуговања и за делимично покриће режијских и судбених трошкова, камата на реесконт и ломбард Преспанске привредне банке код Народне банке и Поштанске штедионице.

Чл. 3. — Стара своја дуговања имаде Преспанска привредна банка исплаћивати на ниже означени начин и то улоге на књижицама и по текућим рачунима уз каматњак од четири и по од сто бруто, ако није уговорен нижи

каматњак из расположивих ликвидних средстава која ће добити приходом од старих својих потраживања и наплатом истих, уновчавањем заводске имовине, у колико она није потребна за даље пословање завода и набавком иних средстава по чл. 4.

1) Још неизвршене диспозиције странка на основу потраживања из инкасо послова и на основу полага готовине услеђеног изричито одређеном сврхом, заостали порез и јавне дажбине, обавезе преузете пригодном купња на јавним принудним продајама у сврху наплате заводских потраживања имаде завод исплаћивати одмах чим то повериоци затраже односно у часу доспелости.

Будуће текуће потребе ове врсте, режијски трошкови и судбени трошкови, дужни камати на реесконт, ломбард Преспанске привредне банке код Народне банке и Поштанске штедионице имаду се подмиривати из свих заводских расположивих средстава из члана 2 и 3 ове Уредбе.

2) Улоге на штедњу и по текућим рачунима Преспанска привредна банка исплаћиваће према ниже наведеној скали:

до 5.000 динара	100.— дин. месечно
од 5.001 до 10.000	200 — дин.месечно
„ 10.001 „ 20.000	500.— „ „
„ 20.001 „ 50.000	800.— „ „
„ 50.001 „ 100.000	1000.— „ „
преко 100.000	2000.— „ „

3) Износи наведени у скали представљају минималне износе које завод мора исплаћивати на захтев повериоца. Ако би платежна способност банке дозвољавала и веће исплате, банка их може вршити.

Износе неопходно потребне за издржавање улагача и његове породице, износе потребне за исплату лекарских и погребних трошкова и исплата јавних дажбина, ове ће износе банка исплаћивати према уговореним роковима.

Ако банка буде имала расположивих ликвидних средстава по овом члану дозволиће Комесар Министра трговине и индустрије у споразуму са Управним одбором, да се дилимично а преко скале исплаћују потраживања хуманитарних и културних друштава са уложних књижица и текућих рачуна, који гласе на њихово име, доказане неопходне потребе протоколираних фирми за наднице, плате и премије њихових намештеника и обавезе по социјалним и приватним осигурањима.

Дужници се могу служити код исплате заводских потраживања законским правом пребијања: али се не могу пребијати потраживања према банци, у колико је такво потраживање настало пре ступања на снагу ове Уредбе, а потраживање буде стечено од дотичног дужника после ступања на снагу ове Уредбе, осим ако је ово стицање уследило путем наследства. Изузетно може се дозволити пребијање и са таквим потраживањима ако је то у интересу завода ради наплате његових потраживања. Таква пребијања може равнатељство дозволити само по одобрењу комесара Министра трговине и индустрије.

Овом се Уредбом не могу користити чланови управног и надзорног одбора, намештеници завода и њихови блиски својаџи.

Спорове између завода и његових поверилаца у погледу примене ове Уредбе решава

Комесар Министра трговине и индустрије. Против његове одлуке може се незадовољна страна жалити Министру трговине и индустрије и року од петнаест дана од дана пријема одлуке.

Чл. 4. — Чим ова Уредба ступи на снагу Банка је дужна да истакне у својим порстријама, у којима се врше исплате, објаву која садржи скалу и све остале ближе услове исплате улога.

Чл. 5. — Чим ова Уредба ступи на снагу има равнатељство Преспанске привредне банке приступити у споразум са комесаром Министра трговине и индустрије и израдити план о реорганизацији завода у циљу јачања властитих средстава, повишења ликвидитета, што већег снижења заводских режија и што скоријег прелаза на нормално пословање. Тај план предложиће се на одобрење Министру трговине и индустрије.

Чл. 6. — Заводски органи, који би се огрешили о установе ове Уредбе, одговараће по општим прописима за сваку почињену штету.

Заводски поверилац, који је наплаћен противно одредбама Уредбе, дужан је повратити неправедно подигнуту суму.

Чл. 7. — Спорове између комесара Министра трговине и индустрије и заводског равнатељства решава Министар трговине и индустрије.

Чл. 8. — За време трајања важности ове Уредбе не могу се стара потраживања против Преспанске привредне банке (члан 1), осим оних наведених у члану 3 тач. 1, утужити нити се могу ради наплате таквих потраживања водити против завода извршења (оврхе). Исто тако се за ово време не може тражити отварање стечаја над овим заводом. Разлучна пратва стечена од поверилаца овршним путем последњих 30 дана од данас сматрају се као да нису стечена.

Чл. 9. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

Службене новине Бр. 133 — XXXVIII од 16 јуна, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Хрватској пучкој штедионици р. з. с. о. ј. из
Котора

Министарски савет на седници својој од 10 јула 1933 године, а на предлог Господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Хрватска пучка штедионица р. з. с. о. ј. у Котору може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Хрватску пучку штедионицу р. з. с. о. ј. у Котору важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања Југословенске задруге и штедионице с. о. ј. у Сарајеву, као и измена исте Уредбе, с тим да ће Хрватска пучка штедионица з. с. о. ј. из Котора своје објаве вршити преко Службених новина Зетске бановине, и да се различна права стечена од поверилаца овршним путем, за последњих 60 дана од дана обнародовања ове Уредбе неће сматрати стеченим.

II Бр. 20718/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 15 јуна 1933 године.

Први пут обнародована у Бр. 134 Службених новина од 17 јуна, 1933 год., — а за тим у Бр. 140 — XXXIX од 24 јуна, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Блатској пучкој благајни р. з. с. н. ј. из Блата

Министарски савет на седници својој од 10 јуна 1933 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије, донео је одлуку да се Блатска пучка благајна у Блату р. з. с. н. ј. може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Блатску пучку благајну р. з. с. н. ј. важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, која важе и за Југословенску привредну задругу и штедионицу у Сарајеву, као и измена исте Уредбе, с тим да се ова Уредба има изменити у толико, што ће Задруга своје објаве објављивати у „Службеним новинама” Приморске бановине.

II Бр. 19044/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 20 јуна 1933 године.

Службене новине Бр. 140 — XXXIX од 24 јуна, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Опћинској штедионици из Дрниша

Министарски савет на седници својој од 10 јуна 1933 године, а на предлог господина министра трговине и индустрије донео је одлуку, да се Општинска штедионица у Дрнишу може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Општинску штедионицу у Дрнишу, важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, које важе и за Градску штедионицу у Сплиту.

II Бр. 17802/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 20 јуна 1933 године у Београду.

Службене новине Бр. 140 — XXXIX од 24 јуна, 1933 год.

Решење Министарског савета

о Крагујевачкој палилулској банци а. д.
из Крагујевца

Министарски савет на седници својој од 8 јула 1933 год. донео је одлуку да се Крагујевачка Палилулска банка а. д. из Крагујевца може користити § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Банку ће важити одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања, које важе за Банку и Штедионицу Горског Котара д. д. у Равној Гори, Бокешку банку д. д. у Котору и Муслиманску Кредитну банку д. д. у Фочи, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Крагујевачка Палилулска банка д. д. из Крагујевца исплаћивати за улоге по књижицама и текућим рачунима 5% бруто камате (ако није уговорена нижа камата) а своје објаве објављиваће у „Службеним новинама” Краљевине Југославије.

II Бр. 25731/К. — Из Министарства трговине и индустрије, 20 јула 1933 год., у Београду.

Службене новине Бр. 166 — XLVI од 25 јула, 1933 год.

Решење Министарског савета.**о Штедионици у Шидским Бановцима**

Министарски савет на седници својој од 8 августа 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Штедионица у Шидским Бановцима може користити одредбама § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Штедионицу у Шидским Бановцима важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Кредитну Банку д. д. у Старој Пазови.

II Бр. 24865/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 9 августа 1933 године у Београду.

Службене новине Бр. 191—LVII од 23 августа, 1933 год.

Решење Министарског савета.**о Средишној господарској задрузи из Јелсе**

Министарски савет на седници својој од 8 августа 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Средишна господарска задруга из Јелсе може користити одредбама § 5 Закона о заштити земољрадника.

За Средишну Господарску Задругу из Јелсе важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску привредну задругу и штедионицу из Сарајева, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Средишна господарска задруга из Јелсе своје објаве објављивати у Службеним новинама Приморске ба новине.

II Бр. 27939/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 9 августа 1933 године у Београду.

Службене новине Бр. 191—LVII од 23 августа, 1933 год.

Решење Министарског савета.

о Сеоској благајни из Ложишћа

Министарски савет на седници својој од 8 августа 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Сеоска благајна из Ложишћа може користити од редбама Закона о заштити земољрадника § 5.

За Сеоску благајну из Ложишћа важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Градску штедионицу у Сплиту.

II Бр. 19586/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 9 августа 1933 године у Београду.

Службене новине Бр. 191—LVII од 23 августа, 1933 год.

Решење Министарског савета.

о Сеоској благајни из Чилипа

Министарски савет на седници својој од 8 августа 1933 године, а на предлог господина Министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Сеоска благајна из Чилипа може користити одредбама § 5 Закона о заштити земољрадника.

За Сеоску благајну из Чилипа важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску Привредну задругу и штедионицу из Сарајева, као и допуна исте Уредбе с тим да се та Уредба има изменити у толико што ће Сеоска благајна из Чилипа своје објаве објављивати у Службеним новинама Зетске бановине.

II Бр. 26868/К. — Из Министарства трговине и индустрије од 9 августа 1933 године у Београду.

Службене новине Бр. 191—LVII од 23 августа, 1933 год.

Решење Министарског савета.

о Сеоској благајни за штедњу и зајмове из Јањине

Министарски савет на седници својој од 8 августа 1933 године одобрио је, у смислу § 5 Закона о заштити земљорадника и о стављању на снагу појединих прописа Закона о извршењу и обезбеђењу од 19 априла 1932 године, да се Сеоска благајна за штедњу и зајмове из Јањине може користити Уредбом о роковима исплате улога и других дуговања те Благајне.

За Сеоску Благајну за штедњу и зајмове из Јањине важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску привредну задругу и штедионицу из Сарајева, с тим да се ова Уредба има изменити у толико што ће Сеоска благајна своје објаве објављивати у „Службеним новинама Зетске бановине“.

II Бр. 27474/К. — Из Министарства трговине и индустрије, од 10 августа 1933 године.

Службене новине Бр. 199—LVIII од 2 септембра, 1933 год.

37302

Решење Министарског савета

о Банковном и командитном друштву Петровић Вошел и другови из Крапине

Министарски савет на седници својој од 8 (осмог) овог месеца, а на предлог министра трговине и индустрије донео је одлуку да се Банковно и командитно друштво Петровић Вошел и другови из Крапине, може користити одредбама § 5 Закона о заштити земљорадника.

За Банковно и командитно друштво Петровић, Вошел и другови из Крапине важиће одредбе наведене у Уредби о роковима исплате улога и других дуговања које важе за Југословенску удружену банку д. д. из Загребачке.

II Бр. 27940/К. — из Министарства трговине и индустрије, од 9 августа 1933 године, у Београду.

Службене новине Бр. 206 од 11 септембра, 1933 год.

SAVEZNO IZVRŠNO VEĆE CENTAR ZA INFORMACIONU I DOKUMENTACIONU DELATNOST Inv. br. 3608 SIGN.
--